

DZIEN BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Odziesiąty numer liczy **10 str.**

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 10-12 w poł.
Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redaktor naczelny i Wydawca: Dr. Adam Brzeg
Redakcja i Administracja: Mostowa 6, Te. 22-18

Konto czekowe P. K. O. Nr. 167.315
Tel. Redakcji i Administracji 22-18

Cena numeru w Bydgoszczy **gr 20**
na prowincji

Oddziały: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-24 — Gdynia ul. 10 lutego tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok II.

Bydgoszcz, środa 20 maja 1931

Nr. 114

Anschluss przed forum Ligi Narodów

„Przeciwieństwa są nie do przewyciężenia“

Genewa, 19. 5. (PAT.). Ogłoszony wczoraj memoriał Brianda, jak również opublikowany ze strony niemieckiej półoficjalny komunikat wskazują na to, że **PRZECIWIEŃSTWA SĄ NIE DO PRZEWYCIEŻENIA** i że nigdzie nie ukazuje się wyjście z sytuacji w kierunku zbliżenia poglądów.

Po posiedzeniu poufnym, które miało na celu przygotowanie porządku dziennego obrad Rady Ligi została w dniu 18 bm. **OTWARTA 68 SESJA RADY LIGI NARODÓW** pod przewodnictwem dr. Curtiusa.

Minister Henderson uzasadniał stanowisko rządu angielskiego w sprawie planowanej austriacko-niemieckiej unji celnej. Minister Henderson podkreślił, iż zażądał postawienia tej sprawy na porządku dziennym sesji Rady Ligi Narodów, ażeby w ten sposób uniknąć zaniepokojenia w pewnych krajach i oburzenia, któreby doprowadziły do **RUINY EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA I POKOJU.**

MOWA SCHOBERA.

Wicekanclerz austriacki Schober w dłuższym przemówieniu wywodził, że niepodległość Austrii w żaden sposób nie zostanie naruszona przez zawarcie układu o unji celnej austriacko-niemieckiej. W dalszym ciągu wicekanclerz Schober przychylił się do wniosku Hendersona **PRZEKAZANIA SPRAWY ANSCHLUSU MIĘDZYNARODOWEMU TRYBUNAŁOWI W HADZE.**

NIESTĘPLIWIY BRIAND.

Następnie zabrał głos minister Briand, który jeszcze raz naszkicował pokrótce powód zdecydowanie negatywnego stanowiska rządu francuskiego. Briand uważa projekt austriacko-niemiecki za naruszający niepodległość Austrii a zarazem za **OCZYWISTE NARUSZENIE MIĘDZYNARODOWYCH ZOBOWIĄZAŃ ZE STRONY AUSTRII.** Rząd francuski z zadowoleniem wita wniosek Hendersona.

GRANDI

Przed odsłonięciem pomnika Wilsona w Poznaniu

Gen. Pershing, pani Wilson, Ign. Paderewski gośćmi Pana Prezydenta.

(o) Warszawa, 19. 5. (Tel. wł.). W dniu 4 lipca odbędzie się w Poznaniu, jak już donosiliśmy, odsłonięcie pomnika Wilsona.

Na uroczystość odsłonięcia pomnika, wykonanego przez rzeźbiarza amerykańskiego Borgheza a ofiarowanego przez Ignacego Paderewskiego, przybędą generał Pershing, wdowa po prezydencie Wilsonie, Ignacy Paderewski, którzy będą gośćmi Prezydenta Rzplitej.

Na uroczystość poznańską przybędzie również kilka wycieczek emigrantów polskich z Ameryki.

Dookoła przykrej sprawy

Mjr. Kubała prosi o łaskę Prezydenta Rzplitej

(o) Warszawa, 19. 5. (Tel. wł.). Najwyższy Sąd Wojskowy odrzucił prośbę adwokata Hofmokl-Ostrowskiego, obrońcy b. mjr. Kubali, o wznowienie postępowania z uwagi na brak faktów konkretnych, któreby dawały podstawę do wznowienia procesu. Obrońca, domagający się zbadania stanu poczytalności Kubali, nie przytacza żadnych faktów, podających w wątpliwość stan Kubali.

Jak się dowiadujemy, Kubała wniósł prośbę o darowanie mu kary więzienia w drodze łaski Prezydenta Rzplitej. Prośba ta będzie rozpatrywana w najbliższym czasie.

podkreślił, że w najwyższym stopniu trudno dokładnie przeprowadzić granicę pomiędzy polityką a sprawami gospodarczymi. Ze szczególnym naciskiem zaznaczył włoski minister spr. zagran., że z całą stanowczością należy przystąpić do dzieła powszechnej odbudowy gospodarczej.

Dalszy ciąg obrad w: wtorek.

Konferencje min. Zaleskiego

(o) Genewa, 19. 5. (Tel. wł.). Wczoraj o godz. 9-tej rano odbył min. Zaleski 1-godzinną konferencję z angielskim min. spr. zagr. Hendersonem. Podczas konferencji omawiane były

sprawy, interesujące obie delegacje.

Min. Zaleskiemu złożyli wczoraj wizytę Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Gdańsku, hr. Gravina oraz prezydent senatu W. M. Gdańska Ziehm.

Cóż to za typ?

(o) Warszawa, 19. 5. (Tel. wł.). Z Genewy donoszą, iż w kuluarach Ligi Narodów zwraca uwagę kręcący się w sądzie dr. Panejko, działacz ukraiński, znany ze swej działalności przeciwpolskiej. Panejko przebywa stale w towarzystwie posłanki do Sejmu polskiego Mileny Rudnickiej.

Filipika Litwinowa

Wielkie, trwające przeszło godzinę, przemówienie wygłosił na komitecie europejskim przedstawiciel ZSRR, komisarz ludowy Litwinow, który dowodził, że istotne przyczyny światowego kryzysu gospodarczego mają źródło w kapitalistycznym ustroju. W słowach nie pozabawionych pewnej ostrości poddał mowa krytykę obecnej sytuacji w Europie. Skutki tego kryzysu dają się również w pewnej mierze odczuć i w Rosji sowieckiej. Obok przyczyn gospodarczych wchodzi tu w grę również przyczyny polityczne. Podwyższenie podatku, stale wzrastające wydatki na zbrojenia ciąży na gospodarce narodowej, a tworzenie nowych związków militarnych wywołuje obawę, że Eu-

ropa stoi przed krwawym konfliktem. Równoległe z przeciwieństwami politycznymi zaostrza się sytuacja gospodarcza. Zdaniem mówcy jest rzeczą oczywistą, że nałożenie na pewne państwa ciężarów reparacyjnych pociąga za sobą również niepożądane następstwa, wskutek czego osłabia się siła nabywcza tych krajów.

Następnie Litwinow poruszył zagadnienie rozdziału złota, bezrobocia, zmniejszenie zarobków i t. d., co według niego stwarza atmosferę, w której odnosi się wrażenie, że Europa stoi w obliczu strasznej katastrofy. Wzrasta też wzajemna nieufność, a antyrosyjsko — jak się wyraził — hece zaszły tak daleko, że często mówi się o interwencji.

Ramię przy ramieniu z armją do obrony Ojczyzny i Pomorza!

Tow. Powstańców i Wojaków stoją twardo przy swym sztandarze

Odszkodkowe tendencje wśród partyjników, siejących zamęt w organizacji powstańców i wojaków, mimo energicznej propagandy prasy opozycyjnej i warcholskiej roboty różnych „starych powstańców“ siejących rozbijackie ziarna na grunt pomorski, nie pociągają za sobą szerokich rzesz zorganizowanych w zwiaz-

zkach wojaków i powstańców, którzy rozumieją, że każdy powstaniec i wojak, jako dawniejszy żołnierz i członek P. W. musi przede wszystkim pamiętać o dyscyplinie, o karności organizacyjnej wobec głównego zarządu Związku, oraz o rzeczowej i ścisłej współpracy z czynnikami wojskowymi, celem przy-

gotowania dzieła obrony państwa i Pomorza.

W ostatnich dniach odbyły się na Pomorzu zjazdy delegatów towarzystw powstańców i wojaków, które po zakończeniu swych obrad przesyłały pod adresem Dowódcy Korpusu VIII gen. Paławskiego następujące depecze:

Brodnica n/Drw. dn. 14. V. 1931.

Panu Generalowi Dowódcy Nadmorskiego korpusu przysyłają zebrani dziś delegaci towarzystw Powstańców i Wojaków powiatu brodnickiego wyrazy czci i zapewnienia, że z wojskiem ramię przy ramieniu staniami do obrony Ojczyzny i jej chwaly.

Zarząd powiatowy

prezes

(—) Chudzyński.

Czersk, dnia 10. V. 1931.

Do Dowódcy Okręgu Korpusu 8

w Toruniu.

Zjazd delegatów towarzystw powstańców i wojaków okr. Starogard zwolany w Czersku — składa Panu Generalowi wyrazy żołnierskiego oddania, zapewniając mu ścisłą współpracę przy organizacji P. W. na Pomorzu, oraz poddanie się jego rozkazom na polu obrony Państwa.

Za delegatów zjazdu:

prezes

(—) Prądzyński.

Zły posiew warcholstwa nie wschodzi. Brać wojska, w zrozumieniu wagi przygotowania obywatelskiego obrony Pomorza staje ramię przy ramieniu z wojskiem do pracy, w dotychczasowych swych organizacjach.

Śmiały napad i bezczelny szantaż

Kraków 19. 5. (PAT) Wczoraj w południe dokonano w Krakowie niezwykle śmiałego napadu bandyckiego. Do mieszkania przy ul. Zygmunta Augusta wezwano lekarza dr. Kellera do rzekomo chorej osoby. Po przybyciu lekarza dwaj mężczyźni, znajdujący się w mieszkaniu związali go i zmusili go do napisania listu do profesora uniwersytetu Jagiellońskiego Glatzla z wezwaniem do natychmiastowego przybycia na konsylium do chorego.

Po przybyciu dr. Glatzla został pod groźbą rewolweru obezwładniony. Bandytci zażądali by oddał im 4000 dolarów. Wobec tego, że prof. Glatzla nie miał przy sobie żądanej sumy, zmusili go by napisał do żony, odbierając mu równocześnie 150 zł., które miał przy sobie. Po pewnym czasie żona dr. Glatzla, otrzymawszy list, podjęła w jednym z banków 4000 dolarów i udala się pod wskazanym adresem. Tam bandyci zabrali jej pieniądze, związali wszystkich obecnych —

oświadczać przed wyjściem, że klucze od mieszkania oddadzą służącej państwa Glatzłów.

W międzyczasie po wyjściu bandytów uwięzieni wszczęli alarm i po uwolnieniu zawiadomili telefonicznie służbę i stróża domu, że zjawi się tam bandyta z kluczami. W chwili gdy policja wchodziła do mieszkania prof. Glatzla, spotkała wychodzącego z domu jednego z bandytów, który na widok policji strzelił dwukrotnie do posterunkowego, jednak chybił, poczem usiłował popełnić samobójstwo. Rannego odwieziono do szpitala.

Według dochodzeń policji, w napadzie brali udział Tomasz Stowiński z zawodu fryzjer, nieletni syn jego Tadeusz oraz Bagryczewicz, wszyscy z Brześcia nad Bugiem. Bandyci przybyli do Krakowa przed kilku dniami i wynajęli mieszkanie, w którym odbył się napad, rzekomo w celu urządzenia tam pracowni dentystycznej. Dalsze śledztwo w toku.

Polskość Gdańska i bramy wypadowe gospodarczej Polski

Z poważnych kół obywatelskich Gdańska otrzymujemy następujące uwagi do umieszczenia:

Od chwili powstania Wolnego Miasta Gdańska datują się zatargi jego z Rzeczpospolitą Polską i nawet w okresach t. zw. polityki porozumienia, pretenzje i skargi Gdańska nie ustawały, tak jak i nieprzyjazne kroki przeciw wszystkiemu co polskie.

Niewątpliwie nie brak ludzi w Gdańsku, którzy szczerze i rzeczywiście pragną zgodnej współpracy z nami, niestety są oni bez wpływu, jak zresztą wogóle sfery gospodarcze we Wolnym Mieście. Gdańsk jest pod panowaniem biurokracji napływowej z Niemiec, której najtypowszym przedstawicielem był dawniejszy prezydent senatu Sahm. Fakt, że każdy urzędnik gdański, który przyszedł z Niemiec posiada możność przejścia każdej chwili na état Rzeszy Niemieckiej prowadzi do tego, że nie liczy się z potrzebami ludności miejscowej i że liczy się w Gdańsku tylko z generalnym konsulem niemieckim.

W poprzednim sejmie gdańskim (Volkstag) na około 110 posłów było 44 urzędnikami. Obrazuje to dostatecznie siłę biurokracji, temwięcej, że z pozostałych posłów znaczna część była zależna materialnie od sfer urzędniczych. W obecnym sejmie jest niewiele lepiej. Pozornie narodowościowo zwarta ludność Gdańska jest w rzeczywistości obojętna wobec Polski, bardzo często wroga, ale w przeważnej części wcale nie zrozpaczona oddzieleniem od Rzeszy, jak to prasa niemiecka przedstawia. Jak zresztą i na Pomorzu, tak i w Gdańsku w ubiegłym stuleciu były silne prądy separatystyczne i dążeniem bardzo licznych ugrupowań było jeszcze przed zaledwie 50 — 60 latami, uzyskanie pewnej

SAMODZIELNOŚCI POLITYCZNEJ W RAMACH RZESZY NIEMIECKIEJ

Ludność Gdańska, przeważnie pochodzenia polskiego, dzisiaj zniemczona pozornie, niewątpliwie gdyby Polska była silnym, zagospodarowanym, a nie słabym jeszcze państwem, borykającym się z licznymi trudnościami gospodarczymi, wróciłaby do polskości, gdy i zniemczenie nastąpiło tylko pod naciskiem pruskim i z pobudek egoistycznych — gospodarczych. Znamiennym dla stosunków gdańskich jest, że starsza generacja umie przeważnie choć trochę po polsku, — ale nie przyznaje się do tego. Powrót do Rzeszy nie jest w Gdańsku wcale tak upragniony, jak prasa gdańska, idąca na pasku Berlina, twierdzi, przeciwnie tendencje separatystyczne byłyby napewno niemiejsze, jak kiedyś. Bezspornie jest Polak w Gdańsku niezbyt mile widziany, zdaje się jednak, że warstwa urzędnicza, która jest za kosztowna dla finansowo słabego Gdańska, jest jeszcze mniej popularną od nas.

Dowolna likwidacja własności polskiej

W latach 1921 — 1923 powstało w Gdańsku bardzo wiele przedsiębiorstw polskich, czy to banków, domów handlowych, spedycyjnych, czy innych. Jednakże przeważna część nie miała racji bytu w normalnych warunkach i tylko w czasach inflacyjnych, żyjąc nieraz z niezdrowych źródeł, potrafiła się utrzymać na powierzchni. Kryzys inflacyjny zmiotł je przeważnie, lecz mimo to w roku 1924 liczyliśmy w Gdańsku wcale znaczną ilość placówek gospodarczych i pokaźną ilość nieruchomości znajdujących się w rękach naszych. Niestety niedoceniano wówczas ważności tych placówek i niedocenia się jeszcze dzisiaj. Nikt się nimi nie opiekuje i zwalczane z jednej strony przez Gdańsk, z drugiej zaś przez zbyt generalnie pojmowane hasło bojkotu Gdańska, likwidują się powoli i bezustannie, za bezcen, iż nieruchomości przechodzą z rąk polskich w ręce obce. Mimo to istnieje w Gdańsku kilka poważnych oddziałów banków polskich, kilka domów handlowych dość silnych i zdrowych, kilka domów spedycyjnych, sprawnych i poważnych.

Niestety popiera się je absolutnie za mało, mimo, że nie tylko jako pracodawcy spełniają poważną funkcję gospodarczą Polski, ale są jeszcze punktem oparcia dla polskich pracobiorców w Gdańsku, których gdzie można ruguje się na rzecz żywołu niemieckiego. Polacy w Gdańsku są to przeważnie ubodzy pracobiorcy i wobec niedość wyrobionego poczucia narodowościowego, bardzo często fakt czy ich zatrudnia polski, czy niemiecki pracodawca, decyduje o ich narodowości, o narodowości dzieci i żony.

Lecz nietylko względ na stosunki z pracobiorcami powinien powodować Polskę gospodarczą do popierania polskiego pracodawcy w Gdańsku, ale także względ że w ten sposób zyski z obrotów z Polską płyną przez tego pracodawcę z powrotem do Polski. Co więcej powinniśmy dążyć systematycznie do tego, żeby w każdej gałęzi gospodarczej w Gdańsku powstały przedsiębiorstwa polskie i żeby we Wolnym Mieście Gdańsku powstał jakoby

drugi, wyłącznie polski Gdańsk

Wdzięczne zadanie miałyby Liga Morska, która już tyle zdziałała, gdyby podjęła się trudu kierowania Polski na przedsiębiorstwa polskie w Gdańsku. — Każdy kuracjusz powinien przedewszystkiem szukać polskiego pensjonatu, hotelu, jadalni — powinien kupować w polskich sklepach, a jeśli takich niema, żądać w przedsiębiorstwach niemieckich polskiej usługi, polskich napisów i objaśnień, Gdańsk powstał za pieniądze zarobione na Polsce i w Polsce, z podatków płaconych przez Pomorze i

NIE WOLNO NAM REZYGNOWAĆ Z NIEGO,

bo prawem boskiem i ludzkim do Polski należy.

Niewątpliwie taka polityka doprowadziłaby do tego, że wielu gdańszczan, którzy dzisiaj głoszą się Niemcami, ciachem zmieniliby zapatrywanie, bo niemieckość znacznej a może większej części to lęk przed niemieczyzną i źle zrozumiany interes gospodarczy.

Polska liczy bez Helu razem z Gdańskiem około 210 km wybrzeża, z tego należy do Wolnego Miasta 140 km, i to jeszcze ujście Wisły. Bez Gdańska jest wybrzeże polskie tylko skrawkiem i propaganda niemiecka widzi chętnie wzrost tych prądów w społeczeństwie polskim, które zapatrywane w Gdynię rezygnuje z Gdańska. Piękne dzieło zmartwychwstałej Polski, Gdynia, musi być przedmiotem jaknajtroskliwszej opieki naszej, ale nie wolno nam rezygnować z Gdańska, bo **BEZ GDAŃSKA NIEMA POMORZA, NIEMA WIĘC I GDYNI.**

Gdańsk i Gdynia, Gdynia i Gdańsk to są bezspornie główne bramy wypadowe gospodarczej Polski. Gdańsk dzierży ujście Wisły, której znaczenie dla Polski stale wzrasta w miarę, jak województwa centralne i wschodnie dźwigają się gospodarczo. Ujście Wisły musimy utrzymać. Zdobywamy Gdańsk od wewnątrz i niewątpliwie wówczas nasza polityka będzie mogła stać się silniejszą i owocniejszą, jak obecnie. Budowa Gdyni nie może być przecież dowodem rezygnacji z Gdańska, ale dowodem podjęcia walki o nasze prawa we Wolnym Mieście.

W Gdańsku nikt nie jest pewien życia!

Musi tu wkroczyć Liga Narodów

Włosy wprost stają na głowie, gdy się czyta ogólne zestawienie w porządku chronologicznym incydentów zakłócających porządek publiczny w Gdańsku.

Te fakty straszliwe, świadczące o dzikiem rozpasaniu brutalnych hord germańskich z różnych obozów (hitlerowcy, komuniści, socjaliści) pożerających się wzajemnie, znamionują zupełny rozkład i rozprężenie gasnącego świata niemieckiego.

Poniżej przytaczamy je w znacznym streszczeniu, poczynszy od 1 stycznia.

Bójki hitlerowców, komunistów, socjalistów między sobą i z policją, strzelanie, pałki gumowe, bicie łaskami do krwi, kopa n.e, bicie kobiet i t. d. miały miejsce w styczniu w dniach: 4, 15, 18, 20, 21, 22, 27, 28 (pochód z gradem kamieni). W lutym: 6, 12 (strzelanina), 15 (bójka i kopanie nogami), 15 (demonstracja), 18 (jednocześnie trzy awantury), 19 (strzelanie), 25. W marcu: 13, 14, 18, 19, 21, 22 (bójki i napady w siedmiu różnych punktach), 25 (2 bójki), 29 (bicie kobiet i okrzyki heil Hitler!), 30, 31. W kwietniu: 2 (noże i rewolwery), 7, 9, 10, 12 (4 awantury), 19 (pięć awantur w tem bicie kamieniami dziewczynek 6—12-letnich), 20 (3 ekscesy), 28. W maju: 3 (siedem bójek, napadów, bijańek), 4, 5 (dwa), 7, 8, 10 (sześć awantur), 13 (pięć).

Jak widzimy z tego krótkiego zestawienia rozwyrżenie Gdańska wzrasta stale.

Napady na skrzynki pocztowe polskie i dekorowanie ich ulotkami hitlerowskimi powtórzyło się kilkakrotnie.

Dnia 6 kwietnia wycięto marynarzowi polskiemu z załogi polskiego statku „Kopernik” na piersiach krzyż hitlerowski. Policja zamiast szukać sprawców napadu oskarżyła Jerzyka o sfingowanie napadu, a sąd ławczy w dniu 11 kwietnia skazał go na karę 6-ciu tygodni aresztu.

W dniach od 7 do 10 kwietnia wybito 10 szyb w ochronie polsk. w Gdańsku przy ul. Langgarten. Sprawcy nie zostali ujęci.

Dnia 15 kwietnia o godz. 12 w południe obrzucono cegłami Gimnazjum Polskie w Gdańsku i wybito w klasie 5 d szybę. Odłamkiem cegły ugodzony został 11-letni uczeń Wycichowski. Sprawców nie ujęto.

Dnia 20 kwietnia napadło trzech hitlerowców na obywatela gdańskiego narodo-

wości polskiej inż. Zygmunta Szremowicza w Sopocie, wyrwijac mu z rąk gazetę polską, obrzucając przezwiskami i grożąc pobiciem.

O 1-ej w nocy z dnia 2 na 3 maja trzech obywateli polskich: Izaak Golberg, Izrael Rutberg i B. Stuczyński zostało bez powodu napadniętych.

Dnia 9 maja przed Markthalę w Gdańsku niejaki Kurt Etschner zelżył i uderzył bez żadnego powodu obywatela polskiego Machteja, raniąc go powyżej lewego oka. Policjant Nestewicz nie aresztował napastnika, lecz zelżył i groził pobiciem Machtejowi, który żądał odprowadzenia Etschnera do komisariatu celem spisania protokołu.

Dnia 14 maja w Gdańsku przy Fischmarkt obywatel polski Jacek po pijanemu został pobity i poramiony przez właściciela szynku. (Danz. Volksstimme z 15).

Dnia 16 maja urzędnicy kolejow. Polacy Mielewski i Muszyński zostali wypolczkowani.

Ogółem od stycznia do połowy maja zanotowano przeszło 130 wypadków na terenie Wolnego Miasta Gdańska.

Obfity węc materiały i bogato ilustrowany jest do dyspozycji Ligi Narodów, która winna wyciągnąć zeń właściwe konsekwencje.

Na marginesie

Panie Gwizdalski z Pelplina — ostróżniej!

„...Nikczemność... „Życie nasze polityczne stacza się w przepaść“. „Metody i sposoby w walce politycznej przybierają formy wprost nikczemne...“ „Czynny udział w tej nikczemnej robocie biorą przedewszystkiem sanacyjne pisemka, wychodzące za gadzinowe pieniądze (sic!). I cóż powiedzieć o takiej robocie? Czy to nie nikczemność i ohyda?... „Z przewrotnością i podłością należy prowadzić walkę bezwzględna, bez posługiwania się kłamstwem, fałszerstwem i oszczerstwem... To nikczemność i ohyda.“

Kto to tak pluje jadovitym słownikiem ulicznych, rynsztokowych wyzwisk?

Zaprezentujmy ten kwiatusek kultury: „Goniec Pomorski“, wychodzący pod hasłem

Obrady genewskie Memorandum w sprawie Anshlusu

W dalszym ciągu rozpraw genewskich rząd francuski złożył memorandum w sprawie Anshlusu oraz projekt gospodarczy walki z kryzysem ekonomicznym.

Plan gospodarczy Brianda zbliża się z tezami postawionymi przez konferencję warszawską, to też Polska poprosi projekt francuski. Plan dzieli się na trzy części:

Pierwsza część przedstawia plan europejskiego systemu cel uprzywilejowanych dla rolnictwa a w szczególności dla zboża produkowanego w państwach Europy środkowej i wschodniej.

Druga część dotycząca spraw gospodarczych omawia regulację produkcji i sprzedaży najważniejszych produktów stwierdzając, iż należy wzmocnić istniejące już kartele, rozwinąć je i w miarę potrzeby założyć nowe. Kartelizacja ma obejmować przemysł stalowy, elektryczny, chemiczny, samochodowy, włókienniczy, węglowy oraz drzewny.

Trzecia część dotyczy spraw finansowych i wysuwa projekt założenia międzynarodowego instytutu kredytowego dla pomocy rolnictwu. Francja gotowa zdobyć rynek francuski dla operacji finansowych.

Memorandum sprawie Anshlusu

Rząd francuski uważa, że protokół z r. 1922 został pogwałcony przez protokół projektowanej unji celnej austriacko-niemieckiej, gdyż, jak jasno z treści tego protokołu wynika, niezależność gospodarcza Austrii byłaby zagrożona. Art. 81 i 88 wersalskiego traktatu, które nakładają zobowiązanie na Austrii zachowania jej niezależności politycznej i niezawierania żadnych umów, bez zgody Rady Ligi Narodów. Dalej memoriał cytuje protokół z roku 1922, podpisany przez Austrię, Wielką Brytanię, Francję, Włochy, Czechosłowację i Bułgarię, w którym stwierdzono raz jeszcze, że Austrija nie udzieli żadnemu państwu przywilejów.

Rozpatrując dalej praktykę prawa międzynarodowego w dziedzinie stosunków gospodarczych, memoriał francuski cytuje kilka przykładów z historii, z których wynika, że zainteresowane państwa, mające traktaty handlowe z Austrią, mają prawo protestować przeciw protokołowi wiedeńskiemu.

W zakończeniu memoriał francuski podkreśla z całą wyrazistością, że postępowanie rządu niemieckiego i austriackiego jest sprzeczne z duchem obecnych dążeń w kierunku naprawy ogólnej sytuacji gospodarczej w Europie, którą podjęła komisja studjów unji europejskiej.

Briand podnosi głos

Początek dyskusji genewskiej w sprawie unji celnej niemiecko-austriackiej przedstawia się już niepomyślnie dla Niemiec i Austrii. W odpowiedzi na wywody Curtiusa, Briand oświadczył podniesionym głosem, że Francja odrzuci bezwarunkowo projekt niemiecko-austriacki jako sprzeczny z traktatami. Wyrażane przez różne koła oczekiwanie, że Włochy poprą Austrię i Niemcy, nie spełniły się. Grandi poddał wprawdzie krytyce propozycje francuskie, przedstawił jednak w końcu jako skuteczną drogę do przezwyciężenia przesilenia gospodarczego tylko ułatwienia kredytowe i tranzytowe i obniżki cel.

Sensacjalna propozycja francuska

Obiegają pogłoski, że ze strony pewnej grupy francuskiej oświadczone gotowość nabycia całego pakietu akcji austriackiego zakładu kredytowego, znajdujących się w ręku rządu austriackiego, wzamian za wyrzeczenie się Anshlusu.

„Za Wiarę i Ojczyznę“, i „Pięlgrym“ zaczy najęcy każdy numer codzienny pięknym pozdrowieniem: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus“.

Obłąd partyjny pomieszał tam komus w łbie. Za te bogobojne w tytule, a tak plugawe w treści wyzwiska właściwie nikt swem nazwiskiem i podpisem nie odpowiada, jak to wykazał niedawno były redaktor naczelny tych pisemek p. Majerski, zatem jednym... za redakcję odpowiedzialnym staje się tylko podpisany na dole tych piśmideł p. Gwizdalski w Pelplinie. Pod jego zatem adresem wolały:

Panie Gwizdalski wstyd: I pan za takie ohydne kawały jesteś odpowiedzialny?

Z otwartą przyłbicą

Zwolennicy t. zw. w Niemczech „Freiheitsbewegung“ (Deutschnationale, Stahlhelm, He matdienst i t. p., i t. p.), zaczynają z otwartą przyłbicą głosić hasła, które jak najprzejrzyściej charakteryzują jak to nacjonalści w najbliższej przyszłości wyobrażają sobie „reformę“ Rzeszy i sposób jej polityki.

Poniższe wycinki nacjonalistycznej „Al. Ost. Ztg.“ są tego najlepszym świadectwem.

„Łamać nowy porządek europejski, podmańowywać go, przygotowywać jego upadek — oto poprostu niemieckie zadania narodowe. Zbroić się pod każdym pozorem, brać udział w każdym sprzyśnięciu wrogów zwycięzców z 1918 r. Sabotaż dyktanda wersalskiego, paktu locarneńskiego, planu Younga, jest moralnością narodową. Przystoi również narodowi niemieckiemu z zaciętym fanatyzmem i wynalazczą chytrością przeszkadzać w ściąganiu kontrybucji i krzyżować transfer“.

„W tej swojego rodzaju „indyjskiej“ metodzie politycznej posiada naród niemiecki jedyną szansę uwolnienia się z pod obcego jarzma. Niech będą Niemcy międzynarodowym siewcą niepokoju. Niech podniecają wielki ruch bojkotowy przeciw towarom angielskim i francuskim. Ujzmiomemu narodowi wszystko wolno“.

Poważny ładunek ryżu z Gdyni do Hamburga

Niemiecy importerzy ryżu z Hamburga ostatnio zakupili w gdynińskiej łuszczarni ryżu poważną partję ponad 4.000 tonn ryżu oczyszczonego. Cała ta partja ma być wywieziona jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca. Dla przewozu zafrachtowano statki regularnych linii, kursujących między Gdynią a Hamburgiem.

„Kieszonkowy pancernik“ A — szczytem doskonałości

Dzisiaj w dniu 19 maja odbędzie się w Kilonji chrzest i spuszczenie na wody nowego niemieckiego pancernika „A“, który otrzyma nazwę „Preussen“ i o który swego czasu toczyły się namiętne dyskusje polityczne w parlamencie i prasie niemieckiej. Chrzestu dokona sam prezydent Rzeszy Hindenburg.

Nieraz już pisaliśmy o niezwykłych zaletach bojowych nowego pancernika niemieckiego.

Hymny pochwalne, jakie Niemcy wygłaszają na cześć nowego statku wojennego zdają się nie być przesadzone. Jako szczególny wyraz uznania dla zalet nowego pancernika przytacza prasa niemiecka nazwę jaką ohrzeżono pancernik niemiecki w Anglii. Anglię nazywają pancernik „A“ „PANCERNIKIEM KIESZONKOWYM“ — „pocket-battleship“.

Niemcy przy budowie pancernika A zmu-

szeni do przestrzegania przepisów traktatu pokojowego, pragnęli statek o pojemności 10.000 ton wyposażać w jaknajwiększą ilość zalet bojowych. Zdaniem niemieckim, „pancernik kieszonkowy“ A przewyższa daleko pod względem zdolności bojowej angielskie pancerniki o pojemności 20.000 ton.

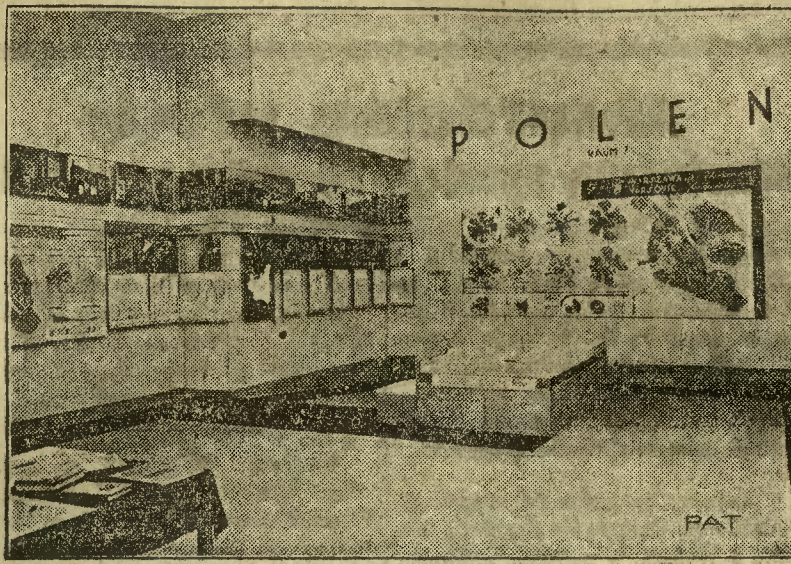
Pancernik A jest pierwszym statkiem wojennym, zapędzonym wyłącznie motorami Diesla, i nie posiada żadnych maszyn zapasowych lub pomocniczych. Mieszczące się w pancerniku silniki Diesla rozwijają ogółem 50.000 KM. Ciężar motorów jest bardzo pomniejszony i dzięki temu statek osiąga szybkość 47 km. na godzinę. Zasięg jego wynosi około 20.000 km.

Wyposażenie statku w zalety bojowe pancernika o pojemności 20.000 ton udało się jedynie dzięki temu, iż budowniczy statek w jaknajszerszej mierze stosowali przy budowie pancernika lekkie metale wszędzie, gdziekolwiek tylko mogli. Uzbrojenie statku składa się z 6 olbrzymich dział 28-centymetrowych, 8 dział szybkostrzelnych 15 centymetrowych, oraz z 6 miotaczy torped. Działa są tak ustawione, iż mogą strzelać we wszystkich kierunkach.

PANCERNIK A KOSZTOWAŁ OLBRZYMIĄ SUME 80 MILJONÓW MAREK NIEMIECKICH. Na swe niewinnienie podkreślają Niemcy jednak, iż z tej sumy 50 milj. przypadło w udziale gospodarstwu narodowemu i przemysłowi w postaci plac, tak iż sam pancernik kosztował właściwie tylko 30 milj. marek niemieckich. Niemcy wskazują z dumą na swój nowy pancernik, nazywając go „CHŁUBĄ SWEJ MARYNARKI I AROCYDZIEŁEM NIEMIECKICH INŻYNIERÓW“.

Nie potrzeba szczególnie podkreślać, że działła śmiertelność nowego pancernika niemieckiego w pierwszym rządzie grozić będą polskiemu wybrzeżu i naszej tak słabej w porównaniu z niemieckimi siłami marynaree wojennej.

Polska na wystawie berlińskiej

Na międzynarodowej wystawie budowlanej w Berlinie piękne stoisko mieści dział budownictwa polskiego. Na olbrzymich planach i zdjęciach przedstawiony jest rozwój budowlany Rzplitej ze szczególnem uwzględnieniem Warszawy.

Wybory wersalskie

Przy cocktajlach... lunch z maharadzą... w loży dyplomatów...

W dzień wyborów prezydenta Francji Wersal zalany był potokiem blasków słonecznych i tonął w powodzi rozkwitłych drzew. Przybyliśmy do Wersalu wcześniej i udaliśmy się na śniadanie do Trianon Palace: w dniu dzisiejszym — to rendez vous towarzystwa paryskiego. Przed Trianon nieprawdopodobnie piękne rabaty kwiatów grają różnobarwną tęczę, na schodach spostrzegamy tłum znanych polity-

ny jest całemu światu. Jest ona dziś jedną z przywódczyni duchowych Francji(!). Książę Monaco de Polignac, maharadza Indoru, egzotyczny władca ciemnokolorowy i jego małżonka: szykowna Amerykanka w czarno - białej eleganckiej toalecie.

Koło mnie siedzi: adjutant maharadzy i opowiada mi niezmiernie ciekawe szczegóły o swoim władcy, który ma posiadłość w St. Germain i pałac w Himalajach.

Przychodzą do naszego stolika Sacha Guity i znajoma moja z dawnych lat Iwonne Printemps w olbrzymim biało-czarnym kapeluszu.

Niedaleko nas w milczeniu i samotności spożywają lunch trzy osoby o nieprzeniknionych zamkniętych twarzach: To rodzina Doumera. Po stracie czterech synów dostojnemu kandydatowi pozostała tylko jedna córka.

Po śniadaniu spotykam hrabinę de Noailles, wielką pieśniarkę Francji. Obok niej Caillaux: „Idę zobaczyć się z p. Painleve“ mówi jej i zabiera mnie z sobą. Painleve

w swym prywatnym apartamencie otoczony posłami i senatorami. Stara się on zjednać jak najwięcej głosów dla Brianda.

Wojsko zamyka wstęp do pałacu wersalskiego. Nasze karty wstępu otwierają nam wszystkie drzwi. Loża dyplomatyczna otoczona jest tłumem zebranych, czekających, spodziewających się i rozczarowanych... brak miejsca! Siedzę obok Filipa Berthelot i dyplomatów angielskich, polskich i portugalskich.

Sala zapełnia się. Lewica wyraźnie trzyma się zdaleka od prawicy. Krzyżują się błyskawice spojrzeń nienawistnych. Antagonizm dzieli Izbę jak nigdy dotąd.

W chwili gdy Briand wchodzi, lewica wybucha frenetycznymi oklaskami.

Briand uśmiecha się i ze zmęczenia pochyla lekko głowę. Chwilę przedtem oświadczył jednemu z posłów, który mu składał życzenia: Pan się przekona, że stanie się zupełnie inaczej...

Stało się inaczej. Lewica francuska przegrała.

Pierwszy zjazd wydawców dzienników i czasopism Rzeczypospolitej

W dniu 14 bm. odbył się w Warszawie pierwszy w Polsce poszechny zjazd wydawców dzienników i czasopism Rzplitej Polskiej.

W obradach, którym przewodniczył prezes zarządu głównego Związku Wydawców red. Krzywoszewski, wzięło udział 120 wydawców z całego terenu Rzeczypospolitej.

Obszerny referat o kryzysie w przemyśle wydawniczym wygłosił dyrektor Związku Wydawców, p. Stanisław Kauzik, przedkładając w konkluzji zjazdowi do uchwalenia szereg wniosków; drugi referat w metodach i organizacjach pracy w administracji dziennika i czasopisma wygłosił p. Franciszek Głowiński.

Po ożywionej dyskusji nad referatami zjazd powziął szereg rezolucyj, dotyczących ruchu wydawniczego dzienników i czasopism w Polsce.

Polak i Czech zaprowadzają porządek w Chicago

Od kilku tygodni urzęduje w Chicago nowy burmistrz, Czech Czermak. W chwili obecnej znajduje się on w Miami, we Florydzie, skąd kieruje walką przeciw bandytom i „gangsterom“ chicagowskim. Równocześnie zabiega o pożyczkę dla miasta Chicago, którego finanse, jak wiadomo, znajdują się w opłakanym stanie. Sytuacja i zadania nowego burmistrza Chicago nie są bynajmniej łatwe. Miasto, które przygotowuje się do wystawy światowej w r. 1933 jest niezwykle silnie zadłużone. Bezrobocie wzrasta w zastraszających rozmiarach a równocześnie z niem wzrasta bandytyzm. Walka z bandytami zaś pochłania miliony. Narazie niewiadomo jeszcze, skąd zdobyć pieniądze na najbliższe wypłaty i na pensje dla urzędników. Obywatela zalegają z podatkami, częścicowo od r. 1928.

Z tem większem zadowoleniem więc musimy przyjąć do wiadomości fakt, iż Czermak w tej sytuacji

NA NAJWAŻNIEJSZY I NAJWYŻSZY W ZARZĄDZIE MIEJSKIM URZĄD

POWOŁAŁ POLAKA. Głównym dyrektorem finansów miejskich, czyli t. zw. kontrolerem miejskim, mianowany został prof. Mieczysław Szymczak.

Szymczak zaangażowany został na 4 lata z pensją 10 tys. dol. rocznie.

Mieczysław Szymczak urodził się i całe życie spędził w Chicago. Jest człowiekiem młodym, liczy zaledwie 36 lat. Od dłuższego czasu jest profesorem handlowej i politycznej etyki i logiki na „University College of Commerce“, prezesem Izby Handlowej oraz zajmuje inne stanowiska w świecie gospodarczym. Nadto bierze czynny udział w życiu organizacyjnym Polonji.

Na arenie politycznej ukazał się po raz pierwszy w 1922 roku i od tej chwili jest członkiem partji demokratycznej.

Jemu to Polonja zawdzięcza, iż jeden z parków miejskich nosi nazwę „Park Chopina“.

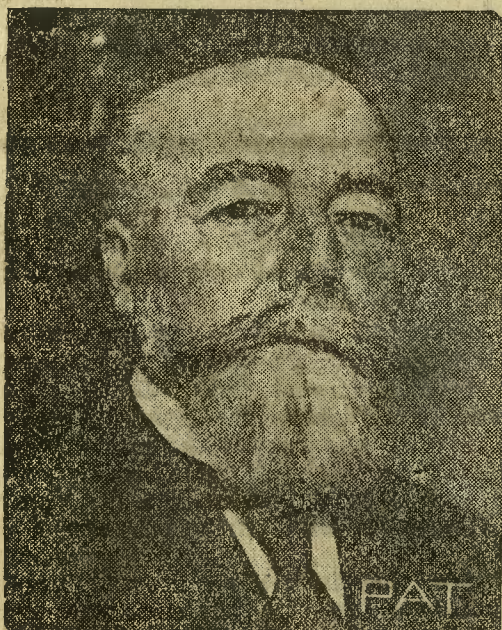
Jest rzeczą bardzo charakterystyczną, iż po swem zwycięstwie w 1926 roku po-

przedni burmistrz Chicago Thomson usiłował pozyskać współpracę Szymczaka na stanowisku zastępcy skarbnika miejskiego. Szymczak jednak, który przepadł w wyborach na skarbnika, odmówił.

Jest to pierwszy w dziejach Chicago wypadek, by dwa najważniejsze stanowiska zajęli słowianie, a pierwszy wogóle wypadek, by Polak zajął w Chicago tak wysokie stanowisko. To też oczy całego Chicago zwrócone są teraz na dwóch słowian, którzy mają zaprowadzić ład i porządek w zachwaszczonych stosunkach i finansach miasta.

Należy jeszcze pokreślić, że CZERMAK WYBÓR SWÓJ W ZNAZNEJ MIERZE ZAWDZIĘCZA POLAKOM, którzy odali na niego przeszło 100 tys. głosów.

Nie potrzeba dodawać, jak wielkie znaczenie moralne i czysto praktyczne posiada dla chicagowskiej polonji fakt wyboru Polaka na tak wysokie stanowisko w hierarchji miejskiej.

Nowy Prezydent Francji.

ków, którzy tu przybyli na śniadanie; w sali ciasno ustawione jeden przy drugim stoliki, każdy bogato przybrany kwiatami. Przed lunchem rozmaw. przy cocktajlach w ogrodzie; wszyscy dyskutują na jeden jedyny temat:

BRIAND CZY DOUMER?

Przypominam sobie co mi poprzedniego wieczora mówił jeden z jaśniejszych umysłów Francji:

„Doumer będzie wybrany. Przemawia za nim jego bezstronność i polityka zdrady innych“.

Przy śniadaniu siedzi obok mnie Berthelot, którego można nazwać drugim ministrem spraw zagranicznych wraz z żoną ubraną w białą i białą suknię i biały kapelusz. polski poseł wraz z żoną, poseł czeskosłowacki, słynna pani Wakarencu, której romans z królem Rumunii zna-

Stacje dla zbierania... kobiecego mleka

Co pewien czas zaprzęta umysł społeczeństwa sowieckiego nowa, niecodzienna myśl, realizując się w zakładaniu zakładów i instytucji, których celem jest nadać państwu sowieckiemu nowy, odświeżony wygląd i zmienić dotychczasowy porządek rzeczy. Rosyjska publicystka E. Kuskowa, zaznajamia czytelników paryskiego pisma, wychodzącego w języku rosyjskim „Poslednija Nowosti” z jednym z najnowszych wymysłów moskiewskich, a mianowicie z utworzeniem t. zw. stacji dla zbierania kobiecego mleka, czyli jak się mówi w Moskwie kolektywizacją kobiecego mleka.

Wychodząc z założenia, że 70—80 proc. wypadków śmierci spowodowanych jest nie dostatecznym wyżywieniem dzieci, powstał w Moskwie projekt założenia stacji dla zbierania kobiecego mleka, w których matki, posiadające nadmiar mleka, oddają go dla dzieci, cierpiących na brak tego, w wieku niemowlęcym niezbędnego pokarmu.

Pierwsza taka stacja utworzona została w Moskwie w roku 1928, przy Państwowym Instytucie dla matek i dzieci. Zdaniem profesora Masłowa, tylko 74 proc. matek karmi swe dzieci, dla reszty zaś, t. j. 26 proc. konieczne znaleźć należy matczyne mleko. Lekarka M. Mareckaja sporządziła statystykę, która stwierdza, że roczna działalność wspomnianej stacji, wykazała pod względem zbiórki kobiecego mleka wielki sukces, jakim poszczycić się nie może żadne inne państwo na świecie. I tak za miesiąc październik roku 1929 otrzymano z piersi 30 kobiet 722 litrów mleka. Za litr mleka płacono tym matkom 5 rubli, a oprócz tego wynagrodzenia zwiększono im racje żywnościowe.

Sama myśl zbierania kobiecego mleka nie jest nowa. Powstała ona daleko wcześniej w Niemczech i w Ameryce, gdzie do dzisiaj jest praktykowana, przynosi bowiem znaczne zyski. I tak kobiety dostarczające stacjom amerykańskim własnego

swego mleka, zarabają miesięcznie 250—300 dolarów. W Persji i Chinach leczy się kobiecym mlekiem nie tylko słabe dzieci, ale również i starców, którzy bardzo cenią owe „życiodajne lekarstwo”.

W Rosji sowieckiej postanowiono postawić „kolektywizację kobiecego mleka” na realnych i trwałych podstawach. Jednakowoż matki rosyjskie odnoszą się z uprzedzeniem do tego projektu. Mimo nawoływania prasy moskiewskiej „Raboczej gazety” i „Raboczej Moskwy” znalazł się niewielki zastęp matek, gotowych do oddania swego mleka. Również minimalny jest odbiór tego mleka, co tłumaczyć nale-

ży zbyt wysoką ceną (5 rubli za litr). Kobiety-matki, które pragną oddawać swe mleko dla dzieci pozbawionych najżywniejszego pokarmu, poddawane są skrupulatnym badaniom lekarskim. Naogół jednak popyt na kobiece mleko dla chorych i słabowitych dzieci jest w obecnej chwili w Moskwie znacznie większy, aniżeli zbiórka tego pokarmu. Zebrane mleko kobiece, wydawane jest przede wszystkim dzieciom robotników, których żony zajęte są pracą w fabrykach i zakładach przemysłowych moskiewskich. Porcje przydziela się w małych ilościach, stosownie do wieku i zdrowia danego dziecka.

Absurdalny proces o fantastyczny spadek 76 milionów dolarów

W sobotę przed Sądem Okręgowym w Katowicach toczyła się sensacyjna rozprawa o fantastyczny spadek 76 milionów dolarów. Spadek okazał się naturalnie bajką, a wyrok Sądu, który zostanie ogłoszony dn. 27 maja, wreszcie rozwieje złudne nadzieje setek, dosłownie setek, ślązaków, którzy padli ofiarą niesumiennych pokątnych pisarzy, zarabiających doskonale na głupocie i łatwowierności klientów.

Chodzi o rzekomy amerykański spadek 76 milionów dolarów po emigrancie śląskim Józefie Wyleżółku z Woźnik, w powiecie lublinieckim.

Cały proces zainicjował niejaki Jan Kot z Bytomia, który pisał zażalenie na Magistrat miasteczka Woźniki oraz na śląski Urząd Wojewódzki do P. Prezydenta Mościckiego w Warszawie, że rzekomo Magistrat tego miasteczka oraz śląski Urząd Wojewódzki testament Wyleżółka ukryli, aby spadek zrealizować dla siebie.

Jan Kot, główny macher i sprężyna wszystkiego w tym fantastycznym spadku zebrał wszystkie informacje, dotyczące spadku po chłapiaku z Woźnik pod Lublińcem, Józefie Wyleżółku, który wyemigrował w roku 1885 do Nowego Jorku. Informacje te są oczywiście wymysłem jego i pokątnych pisarzy w Lublińcu oraz Król. Hucie. Puścili oni następującą wiadomość w świat: w roku 1923 w Nowym Jorku otwarto testament po śp. Józefie Wyleżółku z Woźnik, opiewający na 76 milionów dolarów. Testament po angielsku sporządzony przesłano z Nowego Jorku do Woźnik do Magistratu, zaś burmistrz p. Kawalec odesłał ten testament do starostwa w Lublińcu, starosta zaś Niegolewski przesłał go p. wojewodzie Gra-

żyńskiemu, który testament częściowo zrealizował w Nowym Jorku (?) a publicznie ogłosił, że śląskie województwo otrzymało w Ameryce pożyczkę drogową w sumie 10 milionów dolarów (!!!). Proboszczowie ks. Melz z Woźnik i ks. Feike z Lubszy mieli rzekomo widzieć ten testament i nawet otrzymali po 30 tys. dolarów z tego spadku na odnowienie swoich kościołów.

Bredniom pokątnych pisarzy uwierzyło wielu ludzi na polskim i niemieckim Śląsku. Powstał związek spadkobierców śp. Józefa Wyleżółka, liczący około 200 osób. Naiwni ludzie składali pieniądze i na polskim i na niemieckim Śląsku, aby czynić zabiegi o ten spadek, a na czele tego związku stanęło paru niesumiennych pokątnych doradców prawnych.

Zgon wielkiego fizyka polskiego w Ameryce

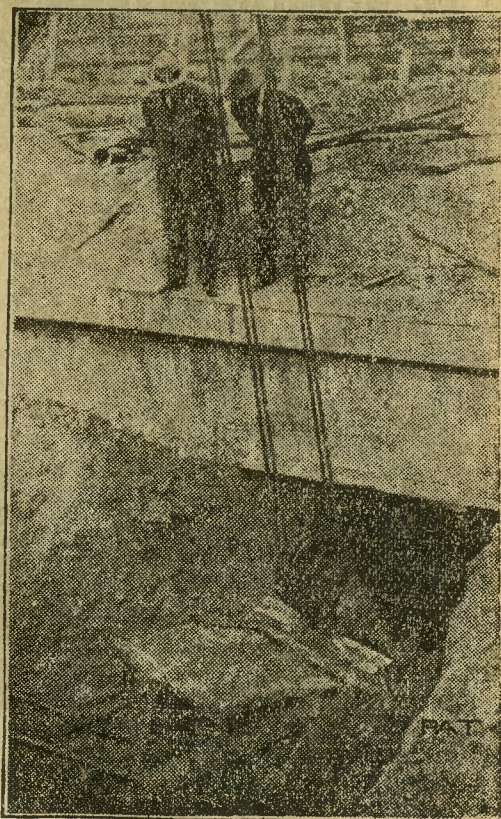
W Stanach Zjednoczonych zmarł światowej sławy fizyk Michelson. Pochodził on z Wielkopolski, skąd wyemigrował do Ameryki na wiele lat przed wojną światową.

Wśród wielu poważnych prac Michelsona, zasługuje na szczególną uwagę ta, w trakcie badania której zmarł.

Michelson określił po wielu badaniach i obliczeniach fizycznych, że prędkość promienia światelnego idącego do ziemi ze słońca wynosi 300.278 km./sek. Było to przed kilku dziesiątkami lat. Późniejsze badania zmniejszyły nieco tę szybkość, gdyż określiły ją na 300.000 km./sek.

W ostatnich latach postanowił Michelson

Uścisk dłoni pod ziemią

Po długoletnich wysiłkach, dziś o godz. 2 p. p. nastąpiło spotkanie pod ziemią dwu grup robotników, zatrudnionych przy kopaniu tunelu w stolicy pod Al. Jerozolimską. Spotkanie to nastąpiło w pobliżu Dworca Głównego. Grupa posuwająca się ze wschodu na zachód już o godz. 12 w południe słyszała głosy kolegów kopających tunel w kierunku przeciwnym. Z chwilą, gdy pod ciosami kilofu w ścianie ukazała się szczelina, kopacz, stosownie do zwyczaju, podał dłoń kopaczowi z przeciwnej strony. Następnie powitali się w podobny sposób kierownicy robót. Na ilustracji widzimy otwór łączący oba odcinki tunelu.

Ilość złota na jednego mieszkańca

Na jednego mieszkańca Niemiec wypadło w końcu 1913 r. — 64 marki w złocie. W Anglii w tym samym czasie ilość złota na głowę ludności spadła z 93 na 66 marek, we Francji natomiast wzrosła ze 150 marek (1913) do 214 marek (1930), w Stanach Zjednoczonych — z 86 marek złotych (1913) do 161 marek złotych (1930).

MACIEJ WIERZBIŃSKI.

ATAK SĘPÓW

15) Powieść z r. 1935.

Co sprowadziło tego dobrze sytuowanego jankesa do Polski? Wypowiadał się on kiedyś przed bratem swej żony. Zakochał się nazabój w pewnej pół-Polce amerykańskiej. Gdy ją poznał, wybierała się ona do Europy, i Wessex pojechał za nią. Wkrótce osiągnął tyle, że został nie tyle kochankiem, ile raczej uprzywilejowanym towarzyszem tej awanturki w wielkim stylu, placącym za swe przywileje rachunki w najdroższych hotelach. W tej niejasnej roli musiał patrzeć przez palce na flirty żadnej nowości Mabeli.

Zeglując na skrzydłach fantazji, zabrała go ona ze sobą do ojczyzny swego ojca, włóczyła po Tatrach i po Warszawie, gdzie rozbili namiot na dłuższy okres czasu. Wessex był dość naiwny, by dać się wodzić, niby ryba, schwytna na wędkę, płacąc koszty poszukiwania magnackiego męża po dancingach, hotelach i riwierach, ale nie dość bogatym, by miała ona zawrzeć z nim chociażby tylko sezonowe małżeństwo. Gdy wykołejony inżynier zaczął liczyć się z pieniędzmi, grymasy i fantazje Mabeli przybrały takie rozmiary, że pożycie ich stało się wręcz niemożliwe. Więc nareszcie zafascynowany wielbiciele przewidywał i zdobył się na to, by rzucić wyrafinowaną łwicę. Stało się to w Warszawie.

O odzyskaniu straconego stanowiska w Ameryce nie mógł marzyć. Dał się przeto namówić przez sekretarza poselstwa amerykańskiego

w Warszawie, z którym się zaprzyjaźnił, i przyjął urząd w porcie gdyńskim. A że Polaków polubił, spodobało mu się w Polsce bardzo.

Posiadał on niewątpliwie kwalifikacje oraz cenną praktykę a nadto wysokich protektorów w Warszawie. A ponieważ zalecała go powierzchowność i doskonale robił wrażenie, wysunął się szybko na naczelne stanowisko w Gdyni.

Nieraz, medytując nad tem, co posłyszał o Wessexie, doktor Niegrodzki uważał, że romansowa ta historia nie licuje z panem inżynierem, którego znała Gdynia, jako solidnego człowieka poważnego pokroju umysłowego. Nie można było wszakże podejrzewać w nim szarlatana. A jednak, skąd u licha wziął się nad polskim morzem ten obcy ptak?

Kwestja ta nie dała spokoju wnikliwemu rywalowi. Wywiadywał się zatem o niego w Ameryce i okazało się, że istotnie mister Charles Wessex pracował przed kilku laty w dyrekcji portu bostońskiego, pozostawiwszy tam jak najlepszą reputację.

Mimo to głębokiej animozji doktora dla inżyniera towarzyszyła zawsze nieprzeparta nieufność. Tymczasem spolonizowany Amerykanin był w oczach ogółu perłą, zasługującą na szczególne względy. Tu i owdzie noszono go na rękach. Pochlebiali to bowiem Polakom, że Amerykanin zstąpił z dolarowych wyżyn swej ojczyzny na padół polski i zaaklimatyzował się, obłókł tak dobrze w polską skórę. Nadto jednak on sobie ludzi swym przemilnym optymizmem: nie nie krytykował, wszystko w Polsce wydawało mu się, jeśli nie całkiem doskonale, to dobre, w najgorszym razie łatwe do naprawienia. A względem ludzi i spraw portowych ujawniał bezgraniczną wyrozumiałość i pobłażliwość.

Gdy w czasie rozmowy doktora z panią Haną wytrwało się z ust doktora kilka ironicz-

nych dźwięków krytycznych o charakterze polskim, przyszedł na myśl pani Wessex, jej mąż, nie mający nigdy dla Polaków słowa przygany. Dzięki temu jej Karol wydał się jej lepszym Polakiem od Niegrodzkiego.

Gdy powołano pana Wessexa do Grudziądza, by zastąpił chorobą złożonego komisarza plebiscytowego, ogólnem było zdanie, że nie było można zrobić lepszego wyboru. Ale działalnością jego na tym posterunku nikt nie zainteresował się, oprócz doktora, który w czasie drogi do Gdyni pytał Rybickiego, co Wessex robi w Grudziądzu, jakie stawia horoskopy plebiscytowe.

Gdy dwaj przyjaciele wylądowali, przylapało ulubionego doktora kilka spacerujących osób. Zagadano się przy kawie w kasynie i bila dziesiątą, gdy powstał on od stołu, mówiąc:

— Już takie jest przeznaczenie mężczyzny, aby bał się kobiety, to jest albo żony, kochanki albo gospodyni. Ze strachu przed moją Agnieszką muszę spieszyć do domu na kolację. I tak spotka mnie wymówka za to, że się spóźnię.

Doktor zajmował trzypokojowe mieszkanie w wielopiętrowej kamienicy przy głównej arterji Gdyni. Osamotnienia nie odczuwał, gdyż stawał się u niego młody komandor-podporucznik Wiślicki i towarzystwa oficerów miał aż nadto.

Wszyscy lubili wylanego, szczodrego, wesołego doktora. Nie jeden zrazu był skłonny do postępowania tym pozornie pospolitym prowincjuszem swego chowu. Wszelako doktor nawet w takich razach pokazywał zęby. A wkrótce każdy nabierał dlań respektu, gdzie nie można było nie uchylić głowy przed jego erudycją w pewnych dziedzinach i niewątpliwą inteligencją.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wolne Miasto Gdańsk

Kronika

Kalendarzyk imprez gdańskich

Teatr Miejski: dziś o godz. 17,30: „Die Hochzeit des Figaro“.

Scala: codziennie o godz. 20,15: wielki program warietowy.

Reichshof — Kabaret codziennie wieczorem o godz. 21.

Kino Ufa-Palast: „Voruntersuchung“.

Kino Capitol: „Einbrecher“.

Kino Rathausspiele: „Der Teufelsbruder“.

Kino U. T. dziś „Susanne macht Ordnung“.

Kino Passagetheater: „Halunken“ i „Der Deserteur von Arras“.

Kino Flamingo: „Das gottlose Maedchen“ i „Seine Hoheit der Dienstemann“.

Kino Gloria-Theater: „Taeter gesucht“.

Kino Odeon: „Lemkes sel. Witwe“ i „Der Schrecken von Picadilly“.

Ruch towarzyszy

— Zwyczajne miesięczne zebranie Tow. Polek we Wrzeszczu odbędzie się w dniu 19 maja br. o godz. 20 (zaraz p. nabożeństwie majowym) w salce tow. w Domu Akademickim. Wszystkie członkinie oraz sympatyki Tow. uprasza się o jaknajliczniejsze przybycie. Zarząd.

— Próby orkiestry Polskiego Tow. Muzycznego w Gdańsku odbywają się we wtorki i piątki o godz. 19,30 w lokalu Tow. przy Hundegasse 31. Zarząd.

— Zebranie Tow. Polek w Nowymporcie odbędzie się w środę, dnia 20 b. m. o godz. 19,30 w sali Tow. śpiewu „Cecylja“ w byłych koszarach. Zarząd.

— S. M. P. w Sopocie. Porządek zebrań: poniedziałek godz. 20 — kurs języka polskiego; wtorek godz. 20 — pisownia polska; środa godzina 19 — oddz. żeński; czwartek godz. 20 — co 14 dni zebranie miesięczne, poatem ćwiczenia kółka muzycznego; piątek godz. 20 — kurs języka polskiego; sobota godz. 20 — W. F.; niedziela godz. 17—19 — oddz. młodziezych — od godz. 19 rozrywki. Zebrania odbywają się w własnej świetlicy przy Eissenhardtstr. 29. — Gazety i gry do dyspozycji.

— Program letni S. M. P. m. Gdańsk: a) W I poniedz. zebr. 1 zastępu w Ognisku (Gim. polskie); w II poniedz. zebr. 2 zastępu; w III wtorek zebr. zastępów 3 i 4; w IV poniedz. zebranie plenarne, b) w środy od 6—9 w. f. itp., c) w piątki od 7—8 lekcje języka polskiego. Zarząd.

— Walne Zgromadzenie Koła Miłośników sceny odbędzie się w środę 20 bm. o godzinie 19,30 w sali Konferencyjnej DOKP z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie; 2) odczytanie protokołu z ostatniego walnego zebrania, 3) sprawozdanie zarządu, 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej, 5) sprawa połączenia z Macierzą Szkolną, 6) wybór nowego Zarządu, 7) wolne głosy.

W razie nieprzybycia w oznaczonej godzinie przepisanej statutem ilości członków następnego walnego zgromadzenie odbędzie się o godzinie 20 którego uchwały będą ważne bez względu na ilość obecnych członków.

Zarząd.

Lekcje śpiewu odbywają się

Chóru Męskiego „Moniuszko“ w Gdańsku we wtorki o godz. 20 w gmachu Dyrekcji kolejowej.

Tow. Śpiewaczego „Cecylja“ w Nowymporcie we wtorki i czwartki o godz. 20 w własnej sali w byłych koszarach przy ulicy Hindersinstraße.

„Lutni“ gdańskiej w poniedziałek i środy o godz. 20 w Domu Polskim.

„Lutni“ Oliwskiej w środy o godz. 20 w Ochronce Polskiej przy Ludolfinerstr.

„Cecylji“ we Wrzeszczu w środy o godz. 20 w Domu Akademickim.

Tow. Śpiewacze „Lira“ — Staryszotland — w czwartki o godz. 20 w Ochronce Polskiej w Oruni przy Niederfeldstraße.

„Harmonji“ w Sidlicach w czwartki o godz. 20 w Ochronce Polskiej przy ul. Kartuskiej.

„Cecylji“ gdańskiej w piątki o godz. 20 w Domu Polskim.

Z miasta

— Katastrofa motocyklisty na szosie. W sobotę wieczorem wydarzył się na szosie między Gdańskiem i Rückfortem dziwny wypadek motocyklowy, który nieomal spowodował śmierć motocyklisty. Oś motocykla, na którym jeździł robotnik Rudolf Brandt z Rückfortu, wywrócił się a w tej chwili zapaliło się ubranie motocyklisty i spaliło się doszczętnie. Brandt doznał tak ciężkiego poparzenia na całym ciele, że musiano go przewieźć do lecznicy miejskiej.

Zwycięstwo polskie w powiecie Gdańskie Wyżyny

Lista Gminy Polskiej zdobyła ponad 250 głosów więcej — Nasz kandydat Czarnowski wybrany posłem

Batalja wyborcza w powiecie Gdańskie Wyżyny jest rozegrana. Skończyła się ona walnym zwycięstwem naszej listy polskiej. Zdołaliśmy nie tylko przeprowadzić ponownie swego kandydata p. Czarnowskiego na posła do sejmiku powiatowego, lecz powiększyć liczbę polskich głosów o 252 głosy w porównaniu do ostatnich wyborów do sejmiku powiatowego, które odbyły się w roku 1927. Lista polska nieomal dosięgnęła cyfry głosów oddanych w roku 1930 podczas wyborów do sejmiku gdańskiego. Na listę Gminy Polskiej nr. 7 padło w niedzielę 17-go maja br. 957 głosów, podczas gdy w roku 1927 polska lista uzyskała tylko 705 głosów.

Serca polskie przepelnione są w tej chwili dumą i radością. Nie pragniemy bynajmniej przesadzać znaczenia przyrostu głosów, który jeszcze nie zupełnie odzwierciedla siły polskiej w powiecie Gdańskie Wyżyny. Jeżeli jednak sobie przypomnimy, że dotychczas za wyjątkiem ostatnich wyborów sejmowych zaznaczało się stałe cofanie i ciągły upadek cyfrowy głosów polskich i mandatów, musimy ze satysfakcją przyjąć radosną wiadomość z powiatu Gdańskie Wyżyny. Rydwan sprawy polskiej przestał toczyć się wstecz i przewyższywszy punkt martwy posuwa się naprzód.

W tej ważnej chwili społeczeństwo z uznaniem spogląda na posłów naszych pp. Lenziona i Czarnockiego, na zarząd Gminy Polskiej z jego prezesem p. Maliszew-

skim i jego pracowitemi członkami, którzy objęli poszczególnie miejscowości powiatu i dokonali tam pożytecznej pracy przygotowawczej. Gmina Polska, Zjednoczenie Zawodowe Polskie i Macierz Szkolna w wspólnie pracowały nad odbudowaniem mocnej pozycji polskiej w okręgach wiejskich. Pod sztandarami Gminy Polskiej już poraz wtóry pod kierownictwem obecnego prezesa p. Maliszewskiego listy polskie zwyciężają. Nas napelnia szczególna radość, ponieważ i nasze wydawnictwo ze swej strony dołożyło poważnych starań do tego wyniku.

Ale spocząć na laurach nie możemy. Do świadczony poseł nasz do sejmiku powiatowego p. Czarnowski, będzie musiał sumienia pracą w ciałach powiatowych dowieść w dalszym ciągu zaufania, które do niego mają wyborcy, a Gmina Polska i jej zarząd, posłowie nasi a zwłaszcza referent p. Czarnocki i Zjednoczenie Zawodowe Polskie z prezesem p. posem Lenzionem na czele, będą musieli trzymać dalej rękę na pulsie okręgów wiejskich, aby stać zawsze do pomocy naszemu ludowi wiejskiemu i dodać mu otuchy do dalszej pracy.

Doniosłość polskiego zwycięstwa wyborczego wybija się tem więcej na plan pierwszy, że przeprowadzono je mimo teroru hitlerowców i stahlhelmowców i mimo ciągłych ograniczeń praw i swobód obywatelskich polskiej ludności ze strony różnych urzędowych czynników gdańskich.

Katastrofalna klęska nacjonalistów w wyborach wiejskich

Wielkie zwycięstwo socjalistów — Dośkliwa porażka centrowców

Wynik wyborów do sejmików powiatowych, które się odbyły w niedzielę 17-go maja br. jest następujący:

W powiecie Gdańskie Wyżyny oddano głosów 22.408 z czego 30 było nieważnych. Z tej sumy padło 2.767 na nacjonalistów (w roku 1927: 5.210 głosów); na socjalistów 7.652 (w roku 1927: 5.217 głosów); na komunistów 2.028 (w roku 1927 1.913); na centrowców 3.649 (w roku 1927: 4.332); na hitlerowców 4.524 (w roku 1927 —); na Polaków 957 (w roku 1927: 705); na blok zjednoczenia nacjonalistycznego 831 (w roku 1927: 1.841). Podział mandatów wobec tego jest następujący nacjonałiści 3 (dawniej 7); socjaliści 8 (dawniej 7); komuniści 2 (dawniej 2); centrowcy 4 (dawniej 5); hitlerowcy 5 (dawniej —); Polacy 1 (dawniej 1); blok zjednoczenia narodowego 1 (dawniej 2);

W powiatach Gdański Niziny i Wielkie Żuławy Polacy nie wysunęli własnej listy, wydając hasło wstrzymania się od głosowania. W tych powiatach wynik wyborów był drugą klęską dla obecnych stronniów senackich. W powiecie Gdańskie Niziny otrzymali nacjonałiści 1.736 głosów (w roku 1927 4.052); w liczbie mandatów cofnęli się z 7 na 3. Socjaliści otrzymali 4.986 a w roku 1927 4.174 głosów, mieli 7 mandatów i utrzymali przy przyroście kilkuset głosów 7 mandatów. Centrowcy otrzymali 548 głosów, dawniej 430, i zatrzymali jeden mandat, który mieli. Blok zjednoczenia narodowego otrzymał 1.203 głosy, dawniej 520, 2 mandaty zamiast dawniej 1. Hitlerowcy uzyskali 2.590 głosów i 4 mandaty. Komuniści otrzymali 2.072 głosy, dawniej 1.454, i utrzymali dawniejsze swe 3 mandaty. Z uprawnionych do głosowania 18.031 oddało 13.135 osób ważne a 27 osób nieważne głosy.

W powiecie Wielkie Żuławy wynik wyborów był następujący: nacjonałiści otrzymali 2.211 głosów (w roku 1927 5.868), cyfra mandatów spadła z 7 na 3. Socjaliści otrzymali 6.992 głosy (w roku 1927 7.144), dawniej mieli 9 teraz mają 8 mandatów. W porównaniu z wyborami ostatnimi do sejmiku, gdzie mieli 6.208 głosów, zdobyli około 700 głosów więcej. Centrowcy otrzymali 1.932 głosy (w roku 1927 2.039). Centrum straciło jeden mandat i ma obecnie 2, dawniej 3. Komuniści otrzymali 2.508 głosów (1927 1.293), zamiast dwóch mają obecnie 3 mandaty. Blok zjednoczenia narodowego otrzymał 2.108 głosów (w roku 1927 2.203) zatrzymując 3 mandaty. Hitlerowcy uzyskali 3.791 głosów i 5 mandatów. Przy 24.304 uprawnionych do wyborów oddało głosów ważnych 19.542 nieważnych za-

Wynik wyborów jest znamienity. Jest on katastrofalną klęską obecnej koalicji rządowej. Druzgocą klęską spotkała mianowicie partję obecnego prezydenta senatu p. dr. Ziehma tj. nacjonalistów, którzy stracili w porównaniu do ostatnich wyborów sejmowych blisko 4.000 głosów. Partja, wchodząca do koalicji prawicowej a przedstawiająca niejako prawe skrzydło środka, blok zjednoczenia narodowego, stracił 3.254 głosy. Centrowcy stracili 1.621 głosów. Nawet komuniści stracili blisko 4.000 głosów. Przyrost głosów hitlerowców w porównaniu z ostatnimi wyborami sejmowymi jest stosunkowo nieznaczący i wynosi ok. 2.000. Podczas gdy hitlerowcy nie zdobyli poważniejszych wpływów, nacjonałiści zostali pobici na głowę. Jest to wyraźny znak, że nastroje ludności odwracają się od rządów p. Ziehma i jego metod.

GDANSKA GIELDA ZBOZOWA z dnia 18 maja 1931 r.

(Notowania nieurzędowe).
Pszemica 128 funt. 18,75—19; żyto 16,25 do 16,50; jęczmień browarowy 16,50—17,50; jęczmień pastewny 16—16,50; owies 18,75—19,25; otręby żytnie 13,75; otręby pszenne 13,25; na dostawę maj, czerwiec świeża mąka pszena 31,50, 60% mąka żytnia 26,50.

Dla sportu i na wybrzeże

W. 34/41
3⁹⁰

Trzewiki nadbrzeżne

kol. plecione z podszewką gumową z obc. obcasem

Pończoszki nadbrz.

białe od

65 ten. pocz.

P. Reiser

Gdańsk

— Nieudale wzniesienie pożaru. W nocy na niedzielę wdarł się jakiś nieznan sprawca do urzędu kontrolnego dla bezrobotnych przy Stadtgebiet i zamierzał podpalić znajdujące się tam książki podatkowe i karty ubezpieczeniowe bezrobotnych. Stróż sąsiedniej wozowni miejskiej zauważył ogień oraz silny dym i zaalarmował straż pożarną, która wkrótce ugasiła ogień. Sprawcę nie zdołano jeszcze ująć.

— Zderzenie tramwaju z motocyklem. Na ulicy Milchkanngasse zderzył się w niedzielę przed południem motocykl Dz. 32 z nadjeżdżającym od strony Langgarten tramwajem, skutkiem czego motocykl rzucony został na chodnik i doznał lekkich uszkodzeń. Motocyklista, który nie był w posiadaniu pozwolenia na jazdę, wyszedł bez szwanku z tej przygody.

— Pożar. W niedzielę wieczorem około godziny 19,30 zaalarmowana została straż pożar-

na, ponieważ na poddaszu domu przy ulicy Abegg-Gasse 1a wybuchł pożar. Gdy straż pożarna przybyła na miejsce pożaru, palił się już prawie cały dach. Dzięki energicznej akcji ratunkowej straży pożarnej, która trwała około 3 i pół godzin, udało się pożar ugasić. Pożar zniszczył jednak prawie cały dach oraz znajdujące się na poddaszu stare meble i rzeczy stare. Szkoda wyrządzona przez pożar oraz przez wodę jest bardzo poważna. Przyczynę pożaru nie zdołano jeszcze stwierdzić.

— Rozpaczliwy czyn. 30-letni kupiec Antoni F. z Oliwy jest już od dłuższego czasu bez posady i ciężko chory na nerwy. Jednego z ostatnich wieczorów w stanie ogromnie podnieconym zdemolował urządzenie kuchenne i rozbił kilka szyb, przy czem skaleczył sobie żyły prawego ramienia poniżej łokcia oraz lewą rękę i oba podudzia. Nieszczęśliwego przewieziono do lecznicy miejskiej.

KRONIKA

BYDGOSZCZ

Kalendarzyk rzym.-kat.

Wtorek Piotra C.

Sroda Bernarda w.

sroda
20
maja

— Dyżur aptek. Do 24 maja włącznie: Apteka pod Niedźwiedziem, ul. Niedźwiedzia nr. 6, tel. 50; Apteka pod Koroną, ul. Dworcowa 74, tel. 301.

Repertuar Teatru Miejskiego:

Dziś we wtorek, 19. b. m. po raz ostatni odegrana zostanie operetka „Taniec szczęścia”, humor jej wpadający w brawurę groteskowa (zwłaszcza akt III) dzięki koncertowej grze pp. Kaupę, Wańskiej, Dowmuntę (Sebastian Krzeselko), St. Laskowskiego i in. cieszy się wielką sympatią widowni.

Sroda, 20 b. m. — „Druciarz”.

W sobotę po raz ostatni „Piękna Helena”. Przedstawienie to łączy się z ostatnim występem w b. sezonie ulubienicy publiczności przygodny Janiny Okońskiej.

Nowa niezwykła premiera muzyczna. Jeszcze przed wyjazdem na ferie letnie działu muzycznego Teatru daje premierę operetkową „Trzech Muszkieterów”, operetkę w 3 aktach L. Verney'a. Operetka „Trzej Muszkieterowie” była wystawiona po raz pierwszy w Paryżu w teatrze „Elysee” w r. 1880. Dzięki znakomitemu zaletem muzycznym i dowcipnemu librettu obeszła w tryumfalnym pochodzie wszystkie sceny Europy. Obsadę sztuki stanowią pp.: Kaupę, Martini, Wańska, Morozowiczowa, Cybulski, Cirin, Dowmunt, Granowski, Laskowski Tadeusz i Zuczowski. Taniec i ewolucje baletmistra Morawskiego. Reżyser J. Andrzejewski. Kapelmistrz Leon Turkiewicz. — Zniżki ważne, nie wyłączając dni świątecznych, niedziel i świąt.

Repertuar kin:

Corso — podwójny program „Student z Montany”, bardzo ładny dramat sensacyjny z Hoot Gibsonem i uroczą K. Crafort i „Pat i Patachon” jako bankierzy”.

Kryształ — film naprawdę piękny dźwiękowo-muzyczny p. t. „Przeżycia jednej nocy”. W rolach głównych nasz rodak Igo Sym, Marcello Albani i inni. Nadprogram tygodnik dźwiękowy.

Marysińska — podwójny program „W osłupiały karty”, dramat sensacyjny, w roli głównej Baneroff oraz świetna farsa p. t. „Miljona, we panny”.

Oko — doskonały program podwójny „Romans kadeta”, piękny dramat i „Karjera i miłość”, dramat erotyczny z życia aktora, świetnie ilustrujący życie artystów. Ceny miejsc niższe.

Nowości — film dźwiękowo-śpiewny „Nieokielznana”, dramat miłosny. W rolach głównych Joan Crawford, Ernest Torrence i Holmes Herbert. Nadprogram: najnowszy dodatek dźwiękowy. Sam film „Nieokielznana” zasługuje na specjalne wyróżnienie, powinien być przez wszystkich oglądany.

Z miasta

— Muzeum Miejskie przy Starym Rynku otwarte codziennie od godz. 10-tej do 16-tej, w niedzielę i święta od godz. 11-tej do 14-tej. Obecnie w Muzeum wystawa Warszawskiego Stowarzyszenia Artystów Malarzy „Pro Arte”.

— Ostrzeżenie. Dnia 19 b. m. przeprowadza Szkoła Podchorążych na strzelniczy bojujowej w Jachcicach ostre strzelanie. Drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

— Zebranie I. Koła B. B. W. R. W. w środę, dnia 20 maja b. r. o godz. 20-tej w lokalu Rady Okręgowej przy ul. Mostowej 6 odbędzie się zebranie I. Koła B. B. W. R. z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie; 2) raport sekretarza Koła Wł. Ballanta na temat „Polska na tle gospodarki światowej”; 3) dyskusja; 4) wolne wnioski. Przybycie wszystkich członków Koła konieczne.

— Z Gen. Fed. Pracy. W czwartek, dnia 21 maja b. r. o godz. 20-tej w sali Rady Okręgowej B. B. W. R. przy ul. Mostowej 6 I ptr. odbędzie się zebranie plenarne Oddziału Pracowników Umysłowych G. F. P. Członkowie, którzy nie przybędą i nie umotywiają swego nieprzybycia, zostaną wykreśleni. Prosimy przybyć z legitymacjami.

— Chór nauczycielski w Bydgoszczy. Lekcja śpiewu dla chóru męskiego we wtorek, dn. 19 b. m. o godz. 20-tej, dla chóru mieszanego w czwartek dnia 21 b. m. o godz. 18-tej w szkole wydz. żeńskiej, im. Marii Konopnickiej.

— Le Maroc ze swoimi pięknymi modernistycznymi miastami na Atlantyku, jak wielki port Casablanca, główne historyczne i polityczne miasto Rabat — miasta arabskie Fez, Marrakech, Meknes — wspaniałe lasy gór Atlas — w końcu pierwsze krajobrazy pustyni

Kiedyż rozwinię swą flagę okręt „Bydgosz-Kujawy”?

W obecnych stosunkowo dość ciężkich warunkach gospodarczych trudno przeprowadzić akcję zbiorową drogą publicznych składek i stworzyć z tego jakąś rzecz. Podobnie ma się sprawa z budową okrętu „Bydgosz-Kujawy”. Okręgowy Komitet napewno zdaje sobie zupełnie z tego sprawę, że obecnie już nie w tym tempie akcja będzie obejmować całe społeczeństwo co na początku utworzenia Okręgu bydgoskiego Floty Narodowej.

Zapał ten, który był temu dwa i pół roku, jest może nadal u członków wspierających i sprawa ufundowania okrętu tkwi głęboko w sercu całego społeczeństwa, jednak warunki spowodowane siłą wyższą nie pozwalają obywatelstwu iść z taką pomocą, jaką sprawa i cel wymaga. Leez, ażeby nie powiedziano, że jesteśmy ludźmi słabej woli, ludźmi, którzy w połowie zadania stają, i rzecz tak wielką, tak pożyteczną dla całego Państwa, jaką jest wybudowanie okrętu, nie doprowadziliśmy do końca, a m. siły akcję tę nadal prowadzić i to bezwarunkowo z dobrym wynikiem.

Przysłowie mówi, lepiej późno jak nigdy, ale zapóźno to też źle, dlatego musimy ścieś-

nić trochę swoje wydatki i dziesięć groszy na miesiąc czy też jak kto może złotówkę ofiarować na budowę okrętu, aby to dzieło skończyć jak najprędzej, nie dając się ubiec w tym innym dzielnicom.

Wszelkie inne składki mniej ważne winno odpaść, a szczególnie naszym zdaniem nie powinny być przeprowadzane w tutejszym okręgu zbiórki na okręt jak „Dar Szkoły Polskiej”, „Dar Kolejarzy”, „Dar Pocztovcw” i t. p., gdyż zbiórki te tylko akcję rozproszkują i pieniądź ten zamiast wpływać masowo na jeden okręt rozdziela się na parę części, co sprawę bezwzględnie przedłuża.

Owszem — okręty o tych nazwach powinny również pruć fale Bałtyku, lecz najpierw musi być okręt o nazwie lokalnej, o nazwie, która będzie świadczyć o patriotyzmie wszystkich obywateli zamieszkałych w okręgu, który będzie dowodem jak morze polskie i rozwój floty jest drogi każdemu Bydgoszczaninowi i Kujawiakowi.

Wohee tego nie zasypiamy sprawy i dążymy wszelkimi siłami jak najprędzej do celu!

Na marginesie 15 proc. obniżki

Z grona wojskowych otrzymaliśmy znamienne uwagi na temat 15 proc. obniżki, które w całości podajemy.

Niniejszym prosimy o łaskawe uwzględnienie poniższych uwag w Ich poczytnym piśmie „Dziennik Bydgoski” o swej lojalności i sprawiedliwości, któremi to przymiotami wspomniana gazeta się tak chętnie i często chlubi, jednakże, jak to dzisiaj jaskrawo widzimy, sprawia mu widocznie największą satysfakcję, jeżeli może się rozgorczyć i rozdzwięk. W tej intencji napisał „Dziennik Bydgoski” u nas prawdopodobnie też artykuł „Różnica w uposażeniach cywilnych a wojskowych jeszcze bardziej pogłębia” w nr. 111 z dnia 14 maja br. Niedocień na tem, że pozostawienie nam wojskowym pensji bez 15 procentowego potrącenia już wywołało niezadowolenie wśród innych grup urzędników, zdążył „Dziennik Bydgoski” wyszperać, że podobno są wogóle jakieś różnice w stopniach, t. zn. że naprzykład starszy sierżant, posiadający X stopień, pobiera 34 zł. miesięcznie więcej od urzędnika innej kategorii, który również ma X stopień.

Jeżeli już „Dziennik Bydgoski” faktycznie taką różnicę w poborach zdoła znaleźć, to żałujemy bardzo, że nie zadał sobie jeszcze trochę trudu, aby skonstatować, że wojskowi w żadnym pułku nie mogą się uważać jako urzędnicy, t. zn. że nie mają ściśle określone-

go 8 godzinnego dnia pracy. Podczas gdy wszyscy inni urzędnicy (z wyjątkiem kolejarzy, którzy, o ile oni są w ruchu, otrzymują jeszcze „milowe”), pracują od jakiejś godz. 8 rano do godz. 3 lub 3,30. To my musimy pełnić służbę od pobudki, tj. od godz. 5 rano do godz. 9 wieczorem tj. do capstrzyku a dwugodzinną przerwę obiadową bardzo często sobie nawet jeszcze skracamy, jeżeli praca nasza to wymaga. Nikt z nas nigdy się na to nie żali — jesteśmy żołnierzami i widzimy w spełnianiu obowiązków naszych nasz honor. Nie pragniemy też takich pochwał „Dziennika” dla wojska polskiego, ale natomiast z całą stanowczością występujemy przeciw podjudzaniu „Dziennika”. O ile faktycznie starszy sierżant otrzymuje 34 złotych gaży więcej od innego urzędnika (czego nie stwierdziliśmy) to, proszę się uspokoić, sprawa ta jest zupełnie uzasadniona. Byliśmy ciekawi jak krzyk podniósłby „Dziennik” na swych łamach gdyby np. inni urzędnicy musieli w niedzielę do południa pełnić swoje obowiązki, jak to u nas szcżeńców baterji bywa.

Mamy nadzieję, że „Dziennik Bydgoski” wreszcie swoją taktykę przeciw wojsku zmieni, o ile on się jeszcze trochę z swoimi czytelnikami liczy.

Prosimy przyjąć wyrazy naszego głębokiego poważania

Wojskowy X stopnia.

Sahary — oto wszystko będzie przedstawione na ekranie podczas odczytu z przezrocjami wygłoszonego dziś przez p. Marję Regamey o godz. 20-tej w Państw. Szkole Przemysłowej, ul. Św. Trójcy 11. Cena 1 zł., dla członków Tow. Przyjaciół Francji i młodzieży szkolnej 0,50 zł.

— Podziękowanie. Z okazji meczu kręglarskiego Bydgoszcz—Poznań p. Izydor Deja złożył na biednych miasta 30 zł., p. Fr. Armknecht 10 zł. Ofiarodawcom składam serdeczne podziękowanie. Kierownik Magistratu (—) Dr. Chmielarski, wiceprezydent miasta.

— Pożar przy Nowym Rynku. W ub. niedzielę o godz. 20,30 w mieszkaniu Henryka Kordelewskiego, Nowy Rynek 12, powstał pożar. Ogień ugasił domownicy przed przybyciem straży ogniowej. Straty wynoszą około 300 zł. Pożar powstał wskutek zapalenia się firanki od świecy, przyczem spłonęła pościel.

— Wyrodna matka. W sobotę o godz. 18 nieznaną niewiastą podrzuciła kilkudniowe dziecko pięciomiesięczny w korytarzu Zakładu Św. Florjana. Wyrodnej matki dotychczas nie zdołano wyśledzić.

— Zderzenie samochodów. W ub. sobotę o godz. 14,40 na ul. Jagiellońskiej zderzyły się samochody PZ 46525 kierowany przez szofera Smyka Józefa z Inowrocławia z PZ 44847 kierowany przez Jana Szatkowskiego z Bydgoszczy. Samochody zostały lekko uszkodzone — wypadku z ludźmi nie było.

— Indycka i rower do odebrania. W Kom. IV. P. P. znajduje się pochodzący prawdopodobnie z kradzieży rower męski używany, a na posterunku P. P. Bydgoszcz-miasto — indycka. Rower i indycka można odebrać za udowodnieniem własności.

— Włamania i kradzieże. Adamowi Thustemu, ul. Gdańska 157, kradziono systematycznie materiały jedwabne ze składu. — Janowi Jopkowi różnemu Magistratu skradziono

wer męski wartości 200 zł. z korytarza Kasy Chorych. — Do składu Walentego Rachuty, ul. Rycerska 24, włamali się onegdaj nieznani sprawcy i skradli wyroby tytoniowe i artykuły żywnościowe wartości 1.000 zł. — Leonowi Klessowi, ul. Chrobrego 14, na przystanku kolejowym w Rynkowie skradziono portfel zawierający 590 zł. gotówki, dowód osobisty i inne papiery. — Garczyńskiemu Stefanowi, Pl. Teatralny, skradziono w Rynkowie zegarek z łańcuszkiem wartości 1.000 zł. — Do mieszkania Marty Więzowskiej, Podgórna 20, włamali się w ubiegłą niedzielę w godzinach popołudniowych nieznani sprawcy i skradli złoty zegarek. — Salomei Karweckiej, zam. w Zielonczynie pow. Bydgoszcz, skradziono w ub. poniedziałek z wozu na Nowym Rynku 10 funtów pierza wartości 100 zł.

— Trzymajcie Antoniego Krawańskiego! Władze policyjne poszukują niejakiego Antoniego Krawańskiego — syna Teodora i Agnieszki z Damazyńskiego, urodz. 20. 10. 1899 w Szubinie, obecnie bez stałego miejsca zamieszkania. Krawański podejrzany jest o dokonanie licznych wypadków rabunkowych.

Pożar lasu

W ub. sobotę w porze obiadowej zaczął płonąć las pod Solcem Kujawskim w pobliżu wsi Wypaleniska. Pożar w czas zauważono i przystąpiono natychmiast do akcji ratunkowej. Dzięki pomocy okolicznych mieszkańców udało się straży pożarnej w krótkim czasie ogień stłumić. Szkody powstałe wynoszą około 300 zł. Pożar powstał prawdopodobnie na skutek lekkomyślnego rzucenia niedopałka papierosa. Odnosne władze powinny odnowić napisy na tablicach leśnych, przypominające spacerowiczom, że w lesie, szczególnie iglastym, należy obchodzić się z ogniem bardzo ostrożnie.

Popis uczniów szkoły muzycznej p. L. Jaworskiego

Z szeregu tutejszych uczelni muzycznych jedną z najbardziej znanych i ogólną sympatią cieszących się jest szkoła muzyczna p. Leonarda Jaworskiego, znanego w Bydgoszczy i popularnego muzyka i dyrygenta zespołów śpiewających.

Uczelnia ta jego wystąpiła ub. soboty z swoim dorocznym popisem, urządzonym w pięknej auli gimn. im. Kopernika, przeznaczając dochód z tej audycji na biedne dzieci bezrobotnych. Piękny cel zgromadził liczne tłumy publiczności, tak że sala wypełniona była po brzegi.

Program popisu obejmował wszystkie niemal rodzaje muzyki instrumentalnej, a więc fortepjan, skrzypce, wiolonczelę, grę zespołową, kameralną a nawet i pełną symfoniczną orkiestrę, która z werwą, w sposób poprawny odegrała przepiękną uverturę Moniuszkowską „Bajka”.

Naogół stwierdzamy, że u wszystkich uczniów można było wyczuć doskonale walory metody p. Jaworskiego a mianowicie: wyrobienie techniczne, poczucie rytmu i taktu, — oraz werwę i temperament, u pianistów zaś ponadto jedrac, męskie uderzenia a gdy te wszystko jest, nie można więcej od młodzieży wymagać. Wniknięcie w ducha kompozycji i dar interpretacji, w miarę rozwoju psychicznego i dojrzwiania, przyjdą później same.

Pozatem nie możemy się powstrzymać od uwagi, że program tego popisu był za obszerny, a niepotrzebne bisy jeszcze bardziej go przedłużyły. Można było ten program całkiem dobrze na dwa wieczory rozdzielić. (Sigmar).

Z estrady koncertowej

Występ gościnny tancerki Ireny Popielskiej z udziałem pianistki Wandy Dąbrowskiej i tenora Michała Moreny

Ub. niedzieli na scenie Teatru Miejskiego odbył się „poranek” taneczny p. Ireny Popielskiej, dobrej naszej znajomej z 2-krotnych już występów w Bydgoszczy tria Pertkiewiczowej — Popielskiej — Wintera. P. Popielska zaaplikowała nam na onegdajszym swym występie kilka tańców i to w dawce aptekarskiej, nie wnosząc nic nowego, a nawet nie kusząc o radykalną zmianę swego repertuaru. Tango Marcareno, taniec hiszpański, pozytywkę i mazurek widzieliśmy już dwukrotnie. P. Popielska jest raczej plastyczką, to też walory jej sztuki wydatnie się mogą w pełni bar dziej w tańcach zespołowych. Tancerka ta powinna stanowczo popracować nad techniką i postarać się o lepszy, mniej monotony i ograniczony w wyrazie układ poszczególnych tańców. P. Popielska posiada wszelkie dane, a przedewszystkiem bezsprzeczny talent choreograficzny, by z czasem po odpowiedniej, celowej pracy wejść w szeregi koryfejek Terpsychory.

Popis fortepianowy p. Wandy Dąbrowskiej uczennicy prof. Michałowskiego, jednego z najrasowszych chopinistów udał się całkowicie. Zdolna ta pianistka operuje niemalą techniką, nie zdradza jednak jeszcze własnego oblicza. Ze wskazówek swego mistrza wywiała się nad podziw starannie. W Etudzie C-moll Chopina koncertantka borykała się silnie z tremą, natomiast nocturn C-moll Chopina był bardziej przekonujący w wyrazie.

P. Michał Morena, jak podaje afisz tenor Opery Katowickiej poszczycić się może dobrym materiałem głosowym, niestety kiepsko wyszkolonym. Głos p. Moreny jeszcze nieoszlifowany raził brakiem zaokrąglenia i polipolitością brzmienia. Oddech również zawodzi. Śpiewak ten szafował szczerze arjami operowymi i pieśniami ku zadowoleniu niezbyt licznie zebranej publiczności.

Na h'ajym czworoboku

— Kino Nowości: „Okręt strażniców”. — Temat „nawigacyjny” i to z odcieniem makabryzmu pirackiego pociąga coraz silniej realizatorów filmowych jako niezmiernie wdzięczny, ekscytujący i względnie łatwy do „obróbkowania”. Zdjęcia przepiękne, dynamika świetnie utrzymana do ostatniej sceny, zgroza niechylonego zda się zwycięstwa zbrodni tamuje oddech zaciękwienie widza wzmoczone do ostatka tembardziej, iż główne role wczyniąją takie tuzy jak znakomity Fryc Kortner i Marcela Dietrich. Ta ostatnia jednak nie miała wiele pola do popisu. Wampiryzca przeistoczyła się w słodką rozkapryszoną córkę amerykańskiego miliardera z czem jej bardzo do buzi nie było. Szlachetnym w grze i postawie był Robin Irvine. Reżyserstwo obraz wyzyskany przez Maurice'a Tourneur'a stuprocentowo. Sceny zbiorowe na okrecie pulsowały pełnią życia i ruchu. (gr.)

Zawody okręgowe Kolejowego Przysposobienia Wojsk.

Ub. niedziela, która była ostatnim dniem rozpoczętych w święto Wniebowstąpienia Pańskiego godów sportowych naszego miasta, minęła pod auspicjami opromienionej słońcem i krasą wiosenną teżyzny fizycznej, urody życia, młodości i wesela. Kto żyw biegł na Stadion Miejski, by dziwić się cndom, jakich dokazała zorganizowana, świadoma celów i skonsondowana praca nad rozwojem fizycznym młodego pokolenia. Zniknęły gdzieś niepowrotnie blade, bezkrwiste, anemieczne twarze, chuderlawe korpusy, wycięte w kabłak plecy. Przez chwilę miało się wrażenie, że czarnoksiężkiem zrządzeniem losu człek znalazł się nagle na arenie starogreckiego gymnasium, uczestnicząc w zawodach brązowoskórych gladiatorów, junaków olimpu. Z postawy wszystkich zawodników od milusińskich poczawszy, a na rekordziście Majtkowskim skończywszy, przebijał buńczuczne zdrowie, pewność, energia, zwinność i gibkość, ledwo dające się w ryzach utrzymać junactwo siły, zdecydowania, ukoherence ruchu, przestrzeni, powietrza i słońca. Nie dzielne zawody były zarazem summa cum laude danym egzaminem sprawności organizacyjnej inicjatorów święta sportowego oraz plejady pedagogów i wychowawców, którym przewodził niestrudzony i niespożyty por. Matuszewski, kierownik miejskiego wydziału W. F. i P. W. Człek ten oddany bez reszty sportowi i nie widzący poza nim świata imponował wprost wszechobiciem, energią, orientacją, fachowością, ciepłiwością, spokojem, a przedewszystkiem nadzwyczajnym opanowaniem nerwów, co tem bardziej jest godne podziwu, gdy się zważy, iż w rękach por. Matuszewskiego spoczywały „losy” tysiąca zgórą zawodników. Każdy z nich miał jakiś interes, jakiś zapytanie do zawsze uśmiechniętego i spokojnego tego ambasadora królewskiej misji Sportu. Raz poraz w tym usystemizowanym rozgardjaszu komend, megalonowych zapowiedzi, oklasków publiczności śpiewów i dźwięków marsza przeszywały powietrze pełne zdenerwowania inwokacje: gdzie Matuszewski?... panie poruczniku... Matuszewski tu, Matuszewski tam... Matuszewski, Matuszewski — parafrazowali mimowolnie arję popisową Cyrulika Sewińskiego setki interesentów na Stadionie. Ogrom tej pracy ocenić zdoła tylko ten, kto choćby raz w życiu próbował zorganizować maluczną imprezę sportową, skupić i poddać dyscyplinie 10 osób.

Zawodom niedzielnym przypatrywał się przybyły specjalnie z Warszawy minister komunikacji p. inż. Kühn, o czem donosiliśmy już we wczorajszym numerze „Dnia Bydgoskiego”. W chwili ukazania się ministra w łoży ustawieni w szeregu zawodnicy wzniesli trzykrotny okrzyk na jego cześć, przepelniająca zaś trybuna publiczności powstaniem z miejsc uczciła przedstawiciela rządu.

Ścisłejsze zawody P. K. W. poprzedziły pokazy gimnastyczne i taneczne oraz pląsy wychowanków szkół powszechnych m. Bydgoszczy. W numerze wczorajszym podaliśmy szczegółowe wyniki owych pokazów, dziś jedynie ograniczymy się do ogólnej ich charakterystyki. Bu-

rze oklasków wywołały ćwiczenia pokazowe szkoły żeńskiej im. Henryka Sienkiewicza, wykonane z dużą precyzyjnością i składnością. Z nieklamany entuzjazmem publiczności spotkał się mazurek wykonany przesłannie przez młode dziewczątka szkoły im. św. Jana. Rozmach, wdzięk, przemiana dezynvoltura, idąca w parze z urokiem młodości złożyły się na całość pod każdym względem umiającą. Poza to przed oczyma widzów przesunęły się falangi sportowe strojnie przybranych dzieciaków, wykonujących z ekwilibrystyczną wprost dokładnością najrozmaitsze figury i pas. Udanymi ćwiczeniami jazdy zespołowej popisała się drużyna kolarska ogniska bydgoskiego, która na rowerach o gustownie udekorowanych kołach wyjazdowała przepięknie desenie. W czasie tych kalendarzowo zmieniających się popisów dokonano również pokazu lotu gołębi pocztowych sekcji hodowli gołębi przy K. P. W. Bydgoszcz. Z pootwieranych klatek wyrzuciły w przestwo-

rza cacane, bieluchne, szare lub brązowe ptaszyny i zatoczywszy nad Stadionem ku radości widzów majestatyczny łuk poszybowały w oryndku w dalszą drogę, znikając wkrótce na horyzoncie.

Wyniki rozgrywek okręgowych P. K. W. przedstawiają się następująco: W strzelaniu indywidualnym: I miejsce zdobywa Leon Hoffman (K. P. W. Gdynia) punktów 81, II miejsce Warblajski (K. P. W. Osiek).

Marsz 5 km. ze strzelaniem: I drużyna K. P. W. Chojnice 208 punktów, w czasie 48 minut 30 sek., II drużyna K. P. W. Gdynia, III drużyna K. P. W. Toruń. Rozgrywka w piłkę nożną o mistrzostwo K. P. W. Gdańsk: I Sparta Bydgoszcz, II Unja Tczew, III Ruch Grudziądz.

Zawody lekkoatletyczne: bieg na 100 m. I Wicherek Alfons (Bydgoszcz) czas 12,8 sek. Bieg 110 m. z płotkami I Stefan Majtkowski (Bydgoszcz) czas 20,4 sek.

Bieg sztafetowy na 1500 m.: I Drużyna K. P.

W. Bydgoszcz. Bieg 3000 m na przełaj I Migdał Józef (Tczew) czas 9 min. 19 sek., II Kazmierczak Aleksander (Kapuściska Małe), III Włosek (Gdynia).

Skok w zwyz: I Stefan Majtkowski (Bydgoszcz) 1,54 m., skok o tyczce: I Stefan Majtkowski 3,41 m. Zaznaczyć na tem miejscu należy, iż Majtkowski jeden ze znakomitych skoczków polskich spadł zlekka w formie. Na zawodach okręgowych w r. ubiegłym uzyskał on w skoku o tyczce wysokość 3,55 m. poza konkursem nawet 3,60 m.

Zawody kolarskie: Bieg kolarski 122 km.: I miejsce uzyskuje jak było do przewidzenia mistrz Polski Feliks Więcek w czasie 4 godz. 12 min. i 2 sek., II miejsce Bernard Janicki (Bydgoszcz), III miejsce Henryk Janowski (Bydgoszcz), IV Feliks Kowalski (Toruń).

Bieg kolarski 20 km.: I Grochowski Zdzisław (Bydgoszcz) w czasie 1 godz. 11 min. i 2/5 sek. II Rutkowski Zygmunt (Bydgoszcz), III Klawiter Bronisław Bydgoszcz, IV Czarnecki Makeymiljan (Kapuściska Małe).

Bieg kolarski 15 km. dla juniorów: I Antczak Zygmunt (Kapuściska Małe) 1 godz. 4 min. 2 sek., II Saplewski Teofil (Toruń).

W strzelaniu indywidualnym z broni małokalibrowej: I p. Krzyżanowska z hufca P. W. Liceum Handlowego.

W strzelaniu indywidualnym z broni małokalibrowej dla chłopców: I Tadeusz Sakła ze Szkoły Rolniczej.

W strzelaniu z łuku: I p. Zołądkowska z Seminarjum Żeńskiego.

W rzucie oszczepem: I p. Tatarzówna, w rzucie dyskiem i kulą: I p. Radowska.

W pokazach szkół powszechnych: I uczniowie szkoły im. Leszczyńskiego.

W grze w palanta dla chłopców: I uczniowie szkoły im. św. Jana.

Po ukończeniu zawodów p. min. Kühn wręczył osobiście każdemu ze zwycięzców nagrodę. Poza to w obecności p. ministra dowódcę 62 p. p. pułk. Powierza udekorował odznaką pułkową w uznaniu zasług położonych na niwie wychowania fizycznego dyr. Gimnazjum Humanistycznego p. Mazurkiewicza, radcę miejskiego p. Spikowskiego, kierownika miejskiego wydziału P. W. por. Matuszewskiego oraz dowódcę kompanii Szkoły Przemysłowej ppor. Kuligowskiego.

Partyjnictwo na pierwszym planie

Partyjnictwo „Dziennika Bydgoskiego” przebija na każdym kroku, w każdym artykule, w każdej najmniejszej nawet wzmiance i notatce.

Oto mamy znów do zanotowania jeden kwiatek tendencyjnego oświetlenia faktów:

Z inicjatywy Oddziału Związku Strzeleckiego w Jachcicach, odbył się uroczysty obchód święta Konstytucji 3 maja. W uroczystości tej wziął gremjalny udział łącznie z innymi towarzyszami i organizacjami tamtejszy Oddział Związku Strzeleckiego.

„Dziennik Bydgoski” jednak w sprawozdaniu z tej uroczystości nietylko, że nie wspominał o inicjatorach, ale wręcz tendencyjnie pominał udział w uroczystości tej Związku Strzeleckiego.

Niezbyt to uczciwie.

Hulaj - nogi, bicykle, obręcze, rowery w robocie dla naszych milusińskich

Aby wychowanie fizyczne wpoić w jak najszersze warstwy społeczeństwa, tam samem objąć najmłodszego obywatela i najstarszego rucchem sportowym, Kom. W. F. i P. W. podczas święta urządza rodzaj wyścigów dla naszych dzieci w wieku przedszkolnym na placu Kochanowskiego.

Jaka to rywalizacja, jakie to rozradowanie, a szczególnie chęć zwycięstwa na twarzach dzieciaków się maluje, to trudno sobie wyobrazić bez osobistego przypatrzania się temu. Niczem konkursy hipiczne, niczem wyścigi kolarskie, emocja w całym słowa tego znaczeniu podnieca tak widzów jak i małych wykonawców.

W ubiegłą sobotę popołudniu pod osobistym kierownictwem p. insp. Łapińskiego przy pomocy pp. prof. Albrychta, Wojciechowskiego i Timlera no i naturalnie przy obecności wodza P. W. por. Lindnera i por. Kozłowskiego, odbywały się te mikroskopijne wyścigi. Przy stole nagród zasiadły zawsze chętne i zawsze uczynne na polu społecznem panie: pulk. Po-

mazańska, insp. Łapińska, kpt. Urbanowa, por. Lindnerowa, Krzyżanowska i Winiarska.

Wyników pierwszych miejsc zdobytych na tych wyścigach nie możemy podawać ze względu na wielką ich ilość, gdyż w każdej konkurencji parokrotnie mali wyścigowcy byli puszczani. Trzech pierwszych otrzymywało z rączek pań nagrody w rodzaju pożytecznych zabawek, ile to uciechy przy tem było, ile hasasu to aż strach.

Wśród obecnych na tych „wyścigach” zauważyliśmy p. gen. Thomme, p. inż. Wigurzyne, p. radcę Spikowskiego, p. dr. Soboczyńskiego i wielu innych interesujących się temi bądź co bądź ciekawymi zawodami.

Na tem kończymy sprawozdanie święta P. W., zaznaczając, że zasługa składnego i na należytych poziomach postawionego przebiegu święta jest nietylko tak Miejskiego Komitetu W. F. Komendy P. W. ale i wszystkich szkół w Bydgoszczy. Oby wyniki osiągnięte na zawodach zwiększały się rok rocznie i cel święta został w zupełności spełniony. Mich.

Wstrzymanie kredytów budowlanych z Państwowego Funduszu

Kontyngent kredytów budowlanych z Państwowego Funduszu Budowlanego — przeznaczonych na nowe budowle tj. na budowle dotąd przez Bank Gospodarstwa Krajowego niefinansowane w bieżącym roku nie będzie przez Ministerstwo Skarbu uruchomiony.

W związku z tem Bank Gospodarstwa Krajowego zwrócił się do Komitetu Rozbudowy w Bydgoszczy o zaniechanie uchwalenia na takie budowle wniosków w trybie art. 16 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22. 4.

1927 r. o rozbudowie miast (Dz. Ust. Nr. 42, poz. 372), gdyż na wnioski tego rodzaju w braku kontyngentu Bank Gospodarstwa Krajowego nie będzie mógł przysłać kredytu. — Uchwalenie ich przez Komitet Rozbudowy wprowadzić może jedynie w błąd budujących którzy w zaufaniu do tych wniosków będą budowali i w konsekwencji znaleźć się mogą w trudnem położeniu przez nieposiadanie własnych środków na dokończenie budowli.

Wśród książek, zagadnień i ludzi

Książka... zawsze na czasie

Historja jest mistrzynią życia! Wielkie i cenne słowa, które nakazują nam czerpać pełną dłoń z niej doświadczenie i wskazniki na przyszłość. Wielkie i święte słowa, a jakie pełne zastosowania do warunków polskiego życia.

Przed stu przeszło laty złożono do grobu naszą niepodległość i kazano pod pieczęcią niewoli ślęczyć półtora prawie stulecia. Co było przyczyną upadku Polski? Jedni mówią — zły los. Inni — zli sąsiedzi. Jeszcze inni — konjunktury polityczno-epoeczne. A pełnoprocentowi pesymiści powiadają nawet, żeśmy nie byli wogóle zdolni do życia państwowego. A zatem rozpacz! Niewiara w siebie! Fatalizm. Nie! Żadne z tych przypuszczeń nie jest prawdziwe. Nie wolno mówić o złym losie, bo przeciwnie, często mieliśmy, tak zw. dobrego pecha. Na złych sąsiadów można zawsze znaleźć lekarstwo — siłę. Złym konjunkturom przy odrobinie dobrej woli, też się można sprzeciwić. A już powiedzenie, żeśmy nie byli do bytu państwowego zdolni, jest conjunkturalnym nonsensem. A więc czemu Polska upada? Czemu to Państwo takie duże i takie mocne, o zarysowanej ideologii musiało się zawalić? Czemu Polskę pozbawiono bytu państwowego, kiedy pono egzamin z tego zakresu, zdaje ona losę pomyślnie? Czemu? I to pytanie rozwiązuje książka p. t. „Widma przeszłości” bła-

Eugenjusza Starzewskiego, poprzedzona wstępem Bol. Lutomskiego, wydana nakładem Tow. Kresów Wschodnich. Książkę tę winien o siebie mieć każdy dyplomata polski, każdy poseł do Sejmu, każdy polityk, czy urzędnik i wogóle każdy Polak. Bo książka ta, to piekająca w oczy prawda, którą dziś ciągle niesfornym ludziom powtarzać trzeba. W prześwietnym wstępie Bolesław Lutomski pisze: „Przeszłość i teraźniejszość, znów spotykają się z sobą. Jakkolwiek zaś nie można przyjąć zapewnienia łatwego i barzonego rozpowszechnionego twierdzenia, że wskrzeszona w r. 1918 Rzeczpospolita ludowa, jest tylko dalszym cieniem Rzeczypospolitej szlacheckiej, upadłej w roku 1795, to jednak po okropnej i tragicznej nauce, otrzymanej wtenczas, myśl nasza zwraca się naturalną rzeczą kolejną uptonym wiekiem, zwłaszcza XVII i XVIII. Po wstępie Lutomskiego, który w myśl pięknej tradycji polskiej racji stanu, daje nam szeroką perspektywę w dziedzinie myśli autora książki, Starzewski w głęboko analitycznych „Widmach” daje nam katastrofalny rozkład naszego życia państwowego i społecznego, jako skutek naszej budowy społecznej, będący również przyczyną upadku Polski.

Rzeczając okiem na byt ówczesnego Państwa polskiego, Starzewski podkreśla, zawiązuje tragiczny pytańnik: Dlaczego? Przecież Piastowie założyli fundamenty pod potężne państwo, przecież Jagiellonowie zatoczyli szerokie kręgi polityki dziejowej, Stefan Batory żelazną dłońią wewnątrz, a mieczem nazewnątrz zrobił z Polski

„piorun co błyska”. — Nawet taki Zygmunt III. nie był pozbawiony dobrych chęci, dużo ich posiadał Władysław IV. i Jan Kazimierz, w innych warunkach nie ostatnim królem byłby August II-gi. Nawet taki Poniatowski, mąż nauki, ale słabego charakteru człowiek, byłby w zmienionych warunkach monarchą, a nie manekinem w ręku Carowej. Były kasty w społeczeństwie polskim (a gdzie ich zresztą nie było) w przewadze była szlachta (działa się to zresztą w całej Europie), był ucisk chłopów (w Niemczech był gorszy). Miasta w upadku (powszechny w Europie feudalizm nie cierpiał miast), ale brakło siły, któraby jakieś normy zaprowadziła, brakło elementu, któryby to wszystko spajał (co było u nas przed rokiem 1926). Szlachta, warstwa rządząca przy wielu zaletach miała jedną wielką wadę — nie posiadała zmysłu centralistycznego, każdy czyn w swoim pułku, oto jej dewiza. Możnolawcy liczni i potężni trzęśli nią jak chechli (coś tak, jak niedawno partje). Pycha, sobokowstwo, układanie z obcymi za plecami państwa (patrz dziś Vanderme de Cook, druga międzynarodówka) utrzymywanie na swym koszcie zbrojnych oddziałów dla własnych celów, (dziś dziwnie odtwarzają ten stan słowa Piłsudskiego: „a coż to za magnaty polskie zbierające swe wojska, aby Polska nierządem stała”). Nieposzanowanie i lekceważenie władzy, nadmiar praw parlamentu na swem widzimisię opartego (strachajcie!), a ponadtem złota wolność oto obraz ogólny możnolawstwa polskiego. A stosunek do państwa? Król! Niech sobie żyje, niech rodzą

beneficja, niech robi co chce, byle tylko uprzywilejowane warstwy zostawły w spokoju, złotej wolności nie gniebły, do wojny i wielkiej polityki szlachty nie zmuszał. Obowiązki względem państwa! Żadne! Wrogów wewnętrznych szlachcie ma trzech: zły sąsiad, żołnierz, poborca podatków (historja się powtarza). Wrogowie zewnętrzni ulekną się napewno rycerskości szlachty, a jeśli nie, to trzeba ich przeprosić, ubłagać (o! o przedpokoju polskiej ugody!). Podatków podnosić nie wolno, bo to kraj uboży — ale podnieść wydajność pracy przez swobodę ludu i jego oświatę — to zbrodnia. Jednem słowem błędne koło. A ponad tem król „pierwszy między równymi”, okrągłe zero, jeśli słaby, skazany na krętaćwa i kluczenie, jeśli ookolwiek silniejszy Korupcja idzie daleko. I nie nie pomaga ideologia i rozum stanu Jana Zamojskiego, energia i wola Żółkiewskiego, bystrość Ossolińskiego, czy zdolności Stanisława Poniatowskiego (wielkiego ojca, małego króla), gdy w Polsce ton nadaje manjak polityczny Sołtyk, tuman arystokrate Radziwiłł „panie kochanku” historyczka Kossakowska, zdradcy — Bracia Kossakowscy, Szczesny Potocki i Rzewuski — dwaj wielbiciele złotej wolności, a wreszcie wyzbyty wazelkich skrupułów płażący się wobec obcych, a pysny wobec swoich pan Franciszek Salezy Potocki.

Brak siły władzy wykonawczej, uprawnienia bezsensowne parlamentaryzmu, a nadewszystka upadek moralności, zgubił Polskę — konkluduje Starzewski. — Ta nauka zawsze się przyda. (—) Szcz.

I taka zwie się matka

Zam. w Janowcu w powiecie żnińskim 21-letnia Marianna Tomaszewska porodziwszy we wrześniu ub. roku nieslubne dziecko, w nie-ludzki wprost sposób zgładziła je ze świata. Wypawszy do ust noworodkowi kamieni i piasku Tomaszewska włożyła maleństwo do pu-delka i nie przekonawszy się nawet czy umar-ło, zakopala je w ziemi. Za zwierzęcy swój czyn Tomaszewska zdawała onegdaj rachunek orzęd Izba Karną Sądu Okręgowego, który nie znajdując żadnych powodów do uwzglę-dnienia ekoliczności łagodzących, skazał ją na 3 lata ciężkiego więzienia.

Wacik rolniczy

Plaga gza była roga-tego i jej zwalczanie

W okolicach, gdzie bydło pasie się na past-wiskach, bywa ona napastowana przez mu-chę, zwaną gzem; poczwarki tej muchy po-wodują poważne szkody w skórach bydła-tych, które dotyczą przedewszystkiem rol-nictwo przemysł skórzany i rzeźnicki. Plaga ta może być stosunkowo małym nakładem kosztów i trudu usunięta; jeżeli wszyscy po-siadacze bydła rogatego zjednoczą się dla wspólnej walki przeciwko gzowi.

Jako zupełnie pewny środek przeciw szkodom, powodowanym przez gza, należy uważać niszczenie poczwarek pod skórą, po-nieważ przez ich zniszczenie uniemożliwia się rozwój dalszej generacji gza. Przy wy-konaniu niszczenia należy uwzględnić co na-stępuje:

Właściwym momentem do usunięcia po-czwarki jest chwila gdy pasorzyt jeszcze nie osiągnął takiego rozwoju, żeby mógł wydo-stać się z guzów podskórnych i jeżeli przy-tem potworzyły się małe otworki w guzach ka, J. Szaleckiemu córka, J. Antczakowi córka i poczwarki dadzą się wycisnąć albo usunąć zapomocą odpowiednich narzędzi.

Wobec tego usuwanie poczwarek musi być stosowane w czasie od końca kwietnia do początku maja — przed wypędzeniem by-dła na pastwiska. Należy koniecznie zwrac-ać uwagę na to, ażeby bydło rogate przed wypędzeniem z obory na pastwisko było wolne od poczwarek gza. U bydła, które przez całe lato pozostaje w oborze, czynić tego nie potrzeba.

Usuwanie poczwarek wykonywa się w na-stępujący sposób: poczwarki, znajdujące się w większych guzach, należy wycisnąć zapo-mocą palców. Jeżeli to nie da się wykonać z powodu niedostatecznego rozwoju pasorzy-ta, należy wprowadzić do guza szpilkę i na-kluć poczwarkę, której czarno wyglądający odwłok zwykle ukazuje się w otworze guza. Wskutek tego zabiegu wypływa zawartość poczwarki. Dopomaga się temu zabiegowi przez silny ucisk guza zapomocą palców. — Poczwarki, które nie dadzą się w ten sposób usunąć — następnie obumierają albo giną wskutek nakłucia.

Do nakłucia i równoczesnego wydobycia z guza poczwarki guza posługiwać się moż-na szpilką, posiadającą haczyk na wzór szy-delka do robót ręcznych. Poza to do wy-konywania tego zabiegu polecane są specjal-ne szczypecy. Jednak posługiwanie się temi szczypcami wymaga pewnej wprawy. Usu-wanie poczwarek zapomocą nacięcia guza należy unikać — zabieg ten w razie potrzeby może być wykonany tylko przez lekarza we-terynaryjnego.

W czasie wypędzania bydła na pastwiska należy w pewnych odstępach czasu (najmniej co 14 dni) dokładnie każdą sztukę zbadać, przytem poczwarki rozwijające się stopniowo usunąć w sposób wyżej wskazany. Jeżeli na pastwisku albo w jego pobliżu znajduje się obora lub stanowisko dla postoju bydła, — wskazane jest przeprowadzanie usuwania po-czwarek z pod skóry latwo może być wykonany przez właściciela lub służbę, zajęta uprzątnięciem bydła.

Historja rozwoju gza poucza, że gospodar-ze, ograniczając się w walce z tym szkodni-kiem tylko do swojej obory, nie osiągają po-żądanych wyników. Tylko przez łączne ener-giczne postępowanie wszystkich posiadaczy bydła w dotkniętej okolicy można osiągnąć skuteczne wyniki. Z tego powodu wskazane jest, ażeby zrzeszenie posiadaczy bydła, gmi-ny albo sejmiki ujęły tę sprawę w swoje ręce, pouczając przez lekarzy weterynaryjnych, we właściwy sposób rok rocznie na wiosnę prze-prowadzają usuwanie poczwarek gza.

Notujemy złołemi zgłoskami

Szerokie pole za Szkołą Podchorążych. — Gdzieś pod lasem trzy eksmitowane z mieszk-kań rodziny bezrobotnych czy innych bieda-ków wraz z dziećmi i skąpym dobytkiem biwa-kuja pod gołem niebem, trwożliwie wznosząc wzrok ku niebu, czy kłębiące się chmury nie zroszą ich strugami deszczu. Ludzie przecho-dzą obok tej nędzy, kiwając z ukrytem zado-woleniem głowami, że ich ona nie dotknęła. Ale znajdują się również i jednostki miłośnier-ne, które nie poprzestają na platonicznym współczuciu.

Oto z zadowoleniem notujemy fakt iż wy-chowankowie Szkoły Podchorążych sua spon-te ze szczupłych swych poborów uzbierali 200 zł. i wręczyli je uszczęśliwionym biedakom. Poza tem właściciel mieszczącej się przy to-rze na ul. Gdańskiej fabryki papy Franciszek Schlieper własnym sumptem wybudował z drzewa okrytego papą barak, który pomieścić może 16 osób.

Eksmitowani parjasi nowoczesnych stosun-ków miejskich ze łzami w oczach i niemą po-dzięką wkroczyli w podwoje zaopatrzonego w okna i drzwi baraku, by rozlokować się pod dachem tuż przed nadciągającą burzą. Miło-sierny czyn p. Schliepera zasługuje na niekła-manie uznanie i jaknajwyższe podkreślenie. Są

„Na falach Brdy“

Poswięcony Bydgoszczy przez dwóch kró-lów jazzu Karasińskiego i Kataszka walc „Na falach Brdy“ ukaże się już pojutrze jako bez-płatny dodatek, ofiarowany w upominku czy-telnikom i sympatykom „Dnia Bydgoskiego“. Nadzwyczajnie płynna melodyjność walca — oraz aktualny podkład słowny każą przypusz-czać, że do tygodnia każde dziecko w Byd-goszczy nolens volens będzie go nuciło. Kto nie zna nut, a chciałby przyswoić sobie me-lodję, niech zjawi się na dancingu w Hotelu Pod Orłem, gdzie już od czwartku walc „Na falach Brdy“, grany będzie codziennie po kil-kakroć przez jazzmajstrów tej miary co Ka-rasiński i Kataszek. Obaj ci muzycy zdołali w krótkim czasie zaskarbić sobie sympatję i wzięcie publiczności, która zalegając tłumnie five'ę Pod Orłem, daje się oczarowywać nad-zwyczaj zgranej orkiestrze tych wesolków. — Każdy z bywałców „orłowych“ otrzyma dar-mo dodatek „walcowy“ do Dnia Bydgoskiego i będzie mógł snadnie nucić za tenorem jazzu przepysznym perkusistą wyuczyć się wdzięcz-nego prymu.

dzimy, iż miłosierdzie i dobry uczynek p. Schliepera zarazi również i władze miejskie, które dotychczas wobec biedy eksmitowanych rozczulające okazały desinteressement.

Wiosna

Nareszcie zawitała do nas strojnisia • wie-sienka, wdziawszy na się powłóczystą suknię z jasnej zieleni, przybraną suto deseniem roz-kwitających pęków. I wie filutka, że jej w tym stroju przeslicznic, że ludziska odwieczną ową modnię witają sercem i duszą, witają uśmiechem zachwytu, błogości i szczęścia bo-wiem silniejszą jest od haszyszu i gruntowniej odeń mami majakiem nieokreślonego i nieu-chwytnego szczęścia. Uśmiecha się do niej i słonko, tuląc i pieszcząc swą oblubienicę odu-rzającym czarem swych promieni złocistych. Wszystko naokół odżywa, regeneruje się, pod-rywa do nowego bardziej bujnego życia, nie dziw przeto, że i Bydgoszcz, matrona wpraw-dzie nie leciwa, jednakże zlekka bez tempera-mentu, zarażona płochem szaleństwem życia, ruchu, beztroiski i nadziei owej panny Prima-very — rozkrochmałiła się na dobre, pulsuje wigorem wdziękiem, zamaszystością.

Nawroty życiowe zdradzała dostojna Byd-goszcz ubiegłej niedzieli i w ubiegły ponie-dzialek. Ulice zaroily się od tłumów spragnio-nych słońca, powietrza i ruchu. W ogrodach pełno szwargotu ptasząt i par zakochanych. W ogrodzie teatralnym zwłaszcza w godzinach wieczornych nie sposób dochrapać się miejsca. W przesiąkniętem ozonem powietrze krzyżują się kokieteryjne szpady roziskrz-o-nych tesknotą par oczu, unosi się gwar tysięcy głosów w najrozmaitszych tonacjach. Kto dys-ponuje czasem, czmycha za miasto by na lo-nie dobrej matki-przyrody zapomnieć o gnieź-dzących się w murach miejskich troskach dnia powszedniego, odświeżyć płuca eliksirem mo-codajnej ziemi, nabrać sił, zapachu i ochoty do dalszego borykania się z prozą szarzyzny.

Ubiegłej niedzieli uruchomiono poraz pier-wszy w bieżącym roku komunikację statkami do Brdujścia. Przy moście Gdańskim na t. zw. porcie pasażerskim rojowisko miłośników bujania na falach. Kto nie dysponował me-mona, puszczał w ruch swe „pedały“ i na-wzór apostołów z workiem prowiantowym na plecach i kosturem w reku wędrował za-ciekłe do Rynkowa, Brzozy, Jasińca, Smukały, Oplawca i in. „domorosłych“ uzdrowisk, ob-rzucając spotykane po drodze linuzyny, mo-tocykle i inne nobliwe pojazdy wzrokiem stu-szej pogardy i lekceważenia. Komu nagniot-ki dokuczały, ten wsiadał w tramwaj i uda-wał się do lasu gdańskiego, gdzie „dekor-wał“ wykluwającą się z ziemi świeżą, delikat-ną zieleń lupinami od jaj oraz obgryzanemi kośćmi.

Tak to wielmożna wiosienka łchnęła w u-męczonych bytem szaraczków chęć do życia. Wszyscy ją zato kochają prócz może dwóch niedobrych i nieublaganych zawistników Pan-kracego i Serwacego, którzy przywędrowawszy wczorajszej nocy cichaczem do naszego mia-sta lodowym oddechem spłoszyć zamierzali przeslicznie śpiącą wiochnę. Uroczą, kochana panienka pierchnęła na widok owych snogich panów, to też nocą przenikliwy chłód i pust-ka objęły w posiadanie nasz gród Otrząsnaw-szy się ze strachu przemiała wiosienka, wiedząc iż murem za nią staną falangi starych i mło-dych złych i dobrych, bogatych i biednych, — wkroczyła dziś nad ranem w pełnej swej kra-sie w mury miasta, witana stłumionym okrzy-kiem szczęścia.

Króluj nam dalej uroczą panienko, kocham-ko wszystkich.

Programy radiowe

Sroda, dnia 20 maja.

Warszawa 12,10 Muzyka. 15,00 Kom. gos-podarczy. 15,35 Kom. harcerski. 15,50 Radjo-chronika. 16,15 Kwadrans dla najmłodszych: — Obrazek pióra Ewy Zarembiny „Jak Stach przyjaźnił się z wróblami“ 16,30 Program dla dzieci starszych. Tr. z Wilna. 16,45 Muzyka. 71,15 „Znaczenie szkolnictwa zawodowego“ w pracy nad odbudową Państwa“ wygl. p. K. Pie-racki podsekr. Stanu w Min. WR. i OP. 17,45 Utwory Jana Straussa w wyk. ork. P. R. 20,00 „Wśród książek“ wygl. prof. H. Mościcki. — 20,15 Feljton pt. „Moskwa dzisiejsza“ wygl. p. L. Stodolski. 20,30 Muzyka lekka. 21,20 Od-czyt pt. „Charakterystyka twórczości Juliusza Zarębskiego“ (12 z cyklu „Ewolucja muzyki nowoczesnej od Chopina do czasów dzisiej-szych“ org. wspóln. z Polsk. Tow. Muz. Współ-czesnej) wygl. prof. J. Turczyński. 21,35 Kon-cert pośw. twórczości J. Zarębskiego. Wyk. prof. J. Turczyński (fortep.) i L. Berkicow-na (fort.) 23,00 Muzyka lekka i tan.

Davenporty 16,30 Koncert symfoniczny i Bournemouth.

Wiedeń 20,20 „Oleander kwitnie“ - 18 mat Rabindranath Tagory.

ROZKŁAD JAZDY KOLEJOWEJ

ważny od 15 maja 1931 r.

Odjazd ze stacji Bydgoszcz

D O

Warszawy	617*	1311	1343P	1955**	103Os.	P	200****
Torunia	815	1655**	2317				
Ciechocinka	950*						
Olsztyna	2025P***						
Łodzi	200						
Gdyni	706P	1058	1508	2038	332		
Pucka	1428P						
Grudziądz	1435	2357	640				
Laskowic	1805						
Helu	005						
Inowrocławia	632	807	1347				
Poznania	807	1145§	1347	1650	2005	23P	2356§ 350 620 Os. P
Piły	340	800	1653P	1945	2355		
Kaczory	1100	1125					
Nakła	1815						
Hawy	617	2025P					
Kutna	1955						
Kościerzyny	1619						
Wejherowa	2035						
Brodnicy	510	1620					
Chełmna	825	1350	2100				
Kowalewa	825						
Golubia	1350						
Chełmży	2100						
Jabłonowa	950	2317					

Przyjazd do stacji Bydgoszcz

Z

Warszawy	657	1453	1420P	2233	317
Kutna	1043				
Torunia	1211	1723	1920	2341	
Ciechocinka	1043				
Olsztyna	1648P				
Łodzi	317				
Laskowic	539				
Gdyni	732	1256	1932	2250P	145
Grudziądz	847	1606	2226		
Pucka	1335P				
Helu	600	(przez Kościerzynę)			
Poznania	655P	1052	1416	1857	2247
Inowrocławia	733	836	1603		
Piły	551	751	1205	1827	2019
Kaczor	1540	2310			
Nakła	2050				
Jabłonowa	1211				
Hawy	1648	1930	2341		
Wejherowa	732				
Brodnicy	750	1905			
Kowalewa	1025	1541			
Chełmna	1025	1541	2215		
Golubia	2214				

Objasnienie:

- * oznacza przesiadkę w Toruniu
- ** idzie z przesiadką w Kutnie do Łodzi i Warszawy
- *** do Ciechocinka przesiadka w Toruniu
- P pospieszny; Os. P. przyspieszony. Wszystkie pociągi do Warszawy maja połączenia w Kutnie do Łodzi.
- § pospieszny od Inowrocławia.

SWIATOWID

Wspaniały program podwójny! — Constancia Talmadge, Ronald Colman i Conway Tearle w przepięknych filmach

**„Zdeptany Honor”
„Siostrzyczka z Paryża”**

Dzisiaj i dni następujące!

**DZWIĘKOWE
KINO
PALACE**

Dzisiaj i dni następujące! 100% znak. film śpiewno-dźwiękowy

„Wszyscy na Pokład”

wspaniały melo-dramat o pełnych wdzięku melodiach i luksusowej wystawie
W rol. głównych słyn. śpiewak JACK OAKIE.
Ponadto: Obfity nadprogram dźwiękowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 19 maja 1931 o godzinie 13,30 sprzedawać będą przy Starym Rynku 31 najwięcej dającym za gotówkę większą ilość pulawerów męskich, krawatów, pończoch damskich, pokój dziecięcy, przedpokój, większą ilość kapeluszy męskich, koszul, męskie trykoty, większą ilość skarpet męskich, pijam, getry, rękawiczki, czapki męskie, kołnierzyki, szale, szelki, cylindry, pończochy sportowe.
Chrzanowski, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 19 maja o godz. 11 licytować będą u sped. Sadeckiego za gotówkę najwięcej dającym: 7 aparatów fotogr., 7 bufetów, kanapę, maszynę do pisania „Mignon”, 3 obrazy, 2 gramofony z płytami, 2 leżanki, pięć żelazny, maszynę do wierzczenia z motorem, 100 kg „Smakotucz”, skrzynię do maki, biurko, garnitur kieszonkowy, maszynę do bułek, maszynę do wyrabiania ciasta, maszynę do maku, zegar, blachy do pieczenia i wiele innych rzeczy.
Janowski, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 19. 5. 31 o godz. 14 pop. licytować będą przy Drodze Czerwonej 5 najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą a to: kompletne urządzenie pokoju jadalnego, radioapar, kompletne urządzenie pokoju męskiego, samochód osobowy kryty, 2 łóżka z pościelą, umywalkę, szafę oszkloną, biurko łazienkowe, stolik nocny, szafkę nocną, komodę, krzesła, szafę na rzeczy, lustro z podstawą marmur., stół, leżankę, etażerkę, stół okrągły, mniejszy stolik, 7 par rogów, 6 krzesła i 1 barometr; o godz. 16 pop. przy ul. Król. Jadwigi 11: urządzenie sklepowe.
Kozak, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 20 maja o godz. 8,30 licytować będą w Rubinkowie u p. Ziolkowskiego za gotówkę najwięcej dającym: maciore, jałowice; o godz. 10,30 w Smolniku u p. Zadrużyńskiej: 3 warchlaki, 2 krowy, parę szorów wyjazdowych, leżak, parawan, maszynkę do lodu, 3 fotele pluszowe, lampę wiszącą, maszynę do masła, firany, kapy na łóżka i wiele innych rzeczy; o godz. 12 w Ziotorji u p. Kaczorskiego: rower męski; o godz. 11 w Grębocinie u p. Katarzyńskiego: futro męskie; o godz. 13 u inż. Wolskiego: 700 mtr. toru do kolejski; o godz. 13,30 u p. Kowalskiego: kompl. wirowkę; o godz. 15 w Młyńcu: u p. Derowskiego: 4 krowy czarne.
Janowski, komornik sądowy.

OBUWIE LUDOWE I SPORTOWE 8444

oddaje
HURTOWNIE

z rabatami Polgumu

J. Konieczny - Toruń
Szeroka 13/15 - Tel. 577

Gabinet Kosmetyczny „Markiza”

przy ul. Łaziennej nr. 28 II. ptr. masaż lecznicze, kosmetyczne, maski odma, dzające, upiększające. Długotrwałe przyciemnianie brwi i rzęs. 7033

Na sezon letni!

Pantalony jedwab.
od zł. 3,75

Kombinacje
od zł. 6,50

Halki od zł. 6,75

Pantalony
trykot. letnie od 0,95

B. Wilamowski Toruń
28 ul. Zeglarska 28

Bilans po 31 XII. 1930 r.

AKTYWA guld.	PASYWA guld.
Kasa 554,05	Kapitał akcyjny 700,000,—
Udziały 510,000,—	Kapitał zasobowy 35,522,68
Dłużnicy 381,820,72	Wierzyciele 6,488,85
Ruchomości 1,—	Przenies. zysk z r. 1929 . 22,001,24
	Zysk za r. 1930 38,363,— 60,364,24
	892,375,77

Rachunek zysków i strat po 31 XII. 1930 r.

DEBET guld.	CREDIT guld.
Koszty handlowe i podatki . . 64,412,78	Odsetki 53,163,38
Udziały 13,044,40	Zysk z udziałów 62,656,80
Przenies. zysk z r. 1929 22,001,24	Przenies. zysk z r. 1929 22,001,24
Zysk za r. 1930 . 38,363,— 60,364,24	
	137,821,42

Na Walnem Zebraniu w dn. 15 maja został p. radca Bielewicz, który w myśl statutu ustąpił z Rady Nadzorczej, ponownie do Rady Nadzorczej wybrany. Dywidenda za rok 1930, która na Walnem Zebraniu, odbytem w dniu 15 maja 1931 r. w wysokości 4% ustanowiona została, wypłacać będą począwszy od dnia 29-go maja 1931 r. kasa naszej spółki lub Danziger Privat-Aktien-Bank w Gdańsku.
Gdańsk, dnia 16-go maja 1931 r.
POLNISCH-DANZIGER EISENKONCERN A.-G.
POLSKO-GDANSKI KONCERN ZELAZA S. A.
(—) Dr. Plagemann.

Pierwszorzędny gabinet kosmetyczny „Mimosa”
(dyplom Université de beauté Paris) stosuje metodę **Cedib** usuwa wszelkie wady cery i włosów. Trwałe przyciemnianie brwi i rzęs Toruń, Piekary 43 I p. obok bramy Bydgoskiej. 7273

Młodsze
dziewczę na przedpołudnie do posług potrzebne. Staromiejska Fosa 14, I. ptr. 8507

Kabanosy
i prima wedliny małopolskie dostawia w koszykach 5 do 50 kg, b. tanio.
L. PALATA
eksport wedlin
Sanok, Małopolska. 8203

Kapelusze
damskie, męskie, słomkowe, filcowe czyste, prasuje, fasjonuje, farbuje E. Królikiewicz. mistrz kapelusznicy Mostowa 20. 7542

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 19 maja o godz. 11 sprzedawać będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającym za gotówkę: 300 but. win, umywalkę, nocne stoliki, płaszcz, ubranie męskie, lustro i inne przedmioty; o godz. 13 przy Grudziądzkiej 37: większą ilość stali, blachy, obręczówki. 8498)
Rzymyszkiewicz, komornik sądowy.

UCHWAŁA.
W sprawie odroczenia wypłat Hugo Sieg nast. Bonifacy Majchrowicz udziela się dłużnikowi dalszego odroczenia wypłat do dnia 24. 8. 31. r.
Toruń, dnia 12 maja 1931 r.
5 N. 4/31. Sąd Grodzki.

Elegancko Z Persji powrócił

szybko i tanio nadrobiam stopki w pończoszkach, na maszynie, według koloru, jakoteż i oczka łapię. Przedzamecz 10. 7067

Dom

[willa] o 4 pokojach kuchni i łazienka z meblami lub bez. w ogrodzie blisko miasta do wynajęcia. Informacje św. Jerzego 6. 8490

Z Persji powrócił

znany twórca przemysłu dywanowego w Polsce p. Karol Litwinowicz, i prowadzi ostatnie **kursa dywanów** oryginalnych perskich, najnowsza technika, oraz smyrnarskich, na które zostaną przyjęte panie i panowie. By dać możność każdemu wzięcia udziału w tak szlachetnych i pięknych pracach których w Polsce przemysł stwarzany, całość kursu czteronastodniowego po 2 godziny dziennie tylko 10 zł p. Zaznaczam, że bezwzględnie **dnia 6 czerwca 1931 r. kończą kursa w Toruniu** i wyjeżdżam do Warszawy celem prowadzenia dalszych kursów, przeto **kurs obecny jest ostatni** początek kursu 22 bm. **Wpisz oraz informacje tylko wtorek 19 bm.** i czwartek 21 bm. od 10—14-tej i od 16—20-tej. Kurs dywanów Karola Litwinowicza Toruń, Nowy Rynek 19, I p.

Ostrzeżenie.

Niniejszem ostrzegam przed dyskontowaniem weksła na sumę 1.000 zł. z moim podpisem od Tadeusza Karaszkiewicza z Dąbrowki Król. gdyż został sfałszowany. W razie pojawienia się weksła, sprawę oddam do prokuraturji. Jadwiga Kaciniak. 8499

Parcelacyjne

osady tanio sprzedaje: Paweł C. generalny pełnomocnik, **Grudziądz**, Grobłowa II. 6247

Parcela

budowlana na sprzedaż Adrapoda Dzień Pomorski 8283

Powrócił Dr. Penner
Okulista 312
Langgasse 11. GDAŃSK Langgasse 11.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 20 maja 1931 o godzinie 13 sprzedawać będą w Łulkowie pow. Toruń najwięcej dającym za gotówkę: jałowice, zrebaka, maciore, krowy, konia; zbiórka licytantów przy obreży; o godzinie 15 w Ostaszewie pow. Toruń: kasę ogniowalną; zbiórka licytantów przy myśle.
Chrzanowski, komornik sądowy.

Z GRUDZIĄDZA

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W środę, dnia 20. 5. br. o godzinie 10-tej sprzedawać będą za gotówkę więcej dającym przy ulicy Grobłowej 13: kasę ogniowalną, fortepian, szafę, 30 krzesel, 3 stoły, kanapę, fotel, 5 warsztatów stolarskich, 2 motory elektryczne. O godzinie 11,30, Plac 23 Stycznia 28: kasę ogniowalną i maszynę do pisania. O godzinie 12-tej, Plac 23 Stycznia 17: 300 rolek papieru krepowego, 40 litr. atramentu i 20 ramek do fotografii. O godzinie 13-tej przy Placu 23 Stycznia 23: lustro stojące. O godzinie 14-tej przy ulicy Ogrodowej 23: 2 futra męskie, 50 płaszczy damskich i 26 płaszczy męskich.
Dobrzański, komornik sądowy w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W czwartek, dnia 21 maja r. b. o godz. 11 przed poł. sprzedawać będą więcej dającym za natychmiastową gotówkę w Grucie pow. Grudziądz u. p. Strasburger'a co następuje: 9 krów i 2 konie.
Jaranowski, komornik sąd., Grudziądz, Kościuszki 7.

Z BYDGOSZCZY

Café-Restaurant „POD ORLEM”

W dniu 21 maja r. b. o godzinie 10-tej wieczorem odbędzie się 8511

BAL p. t. ZIELONY KARNAWAL

Clow naszego balu będzie wybór „Miss Bydgoszczy” i wiele, wiele innych niespodzianek. Orkiestra artystów Z. KARASINSKIEGO i S. KATASZKA.
Zarząd.
P. S. Uprasza się o wczesne zamawianie stolików. Sala pięknie udekorowana — strój wiecz. Wstęp wolny.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 20 bm. o godz. 9,30 sprzedam przy ul. Zduny 18 w podwórzu za natychmiastową zapłatą: 100 ręcznych wózków gospodarczych drabinkowe na 4 kółkach kompletne. (8509)
Kucharz, komornik sądowy w Bydgoszczy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 20 bm. o godz. 8,30 przy ul. Dworcowej 18b II p. lewo sprzedam za natychmiastową zapłatą: kompletny pokój męski, kompletny pokój stołowy, pokój gościnny, leżankę, plede, 2 nocne stoliki, toaletkę damską, umywalkę, szafę do rzeczy, 2 koldry watanowe, 2 futra, męskie, 3 ubrania, 1 palto damskie fokowe, radioapar z głośnikami, różne obrazy, serwis do kawy, inne przedmioty galwanizowane, garnitur wyklinowy, 3 lustra bez ram, szafę lodową i inne przedmioty domowe, następnie przy ul. Dworcowej 52: 3 kamienie do szlifowania szkła, stół dopodlew, 3 pasy skórzane, motor elektryczny 5 P. S. (8510)
Kucharz, komornik sądowy w Bydgoszczy.

2 pokoje

lub 1, gaz, elektryczność, do użytkowania kuchni zaraz do wynajęcia. Bydgoszcz, ul. Sienkiewicza 16, mieszkanie 4. 8512

2 pokoje

elegancko umeblowane zaraz oddam. Bydgoszcz, Cieszkowskiego 16, mieszkanie 4. 8508

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Pomorskiego” na miesiąc czerwiec 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego

Imię i nazwisko.....

Miejscowość..... Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **Zł. 3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Pomorskiego” na miesiąc czerwiec 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Bydgoskiego” na miesiąc czerwiec 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego.

Imię i Nazwisko.....

Miejscowość..... Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Bydgoskiego” na miesiąc czerwiec 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

Telegramy

Z ostatniej chwili

Przemysłowcy polscy w Rosji
sowieckiej

Moskwa, 19. 5. (PAT). W niedzielę, dnia 17 b. m. odjechała z Moskwy do kraju delegacja przemysłowców polskich, która ogółem przebywała na terytorium ZSRR. około 4 tygodnie.

Pierwsze dwa tygodnie delegacja spędziła w Moskwie, zajmując się głównie sprawami sowpoltorgu. Poszczególni członkowie delegacji zwiedzili w międzyczasie szereg obiektów przemysłowych w Moskwie i w najbliższej okolicy oraz mieli możliwość nawiązania kontaktu z przedstawicielami sowieckiego życia sowieckiego.

W ciągu ostatnich 2 tygodni delegacja podróżowała po Krymie, Ukrainie i północnym Kaukazu. Zwiedzono w tym czasie m. in. zakłady metalurgiczne, nowo wybudowaną fabrykę maszyn rolniczych w Rostowie nad Donem oraz kilka gospodarstw kolektywizowanych i wielki sowchoz na północy Kaukazu.

W powrotnej drodze przemysłowcy polscy zatrzymali się w Charkowie, gdzie zwiedzili fabrykę traktorów, fabrykę parowozów oraz kilka zakładów przemysłowych. W czasie pobytu w Charkowie delegacja polska była gościnnie podejmowana przez ukraińskie sfery gospodarcze z sowiecką zagraniczną izbą handlową na czele oraz przez miejscowego polskiego konsula generalnego p. Steblowskiego.

Po powrocie do Moskwy prezes delegacji p. Wierzbicki pożegnał ludowego komisarza handlu zagranicznego Rosenholca oraz kilka wybitniejszych osobistości z pośród sowieckich kół gospodarczych. W sobotę delegację

podejmował bankietem zarząd sowpoltorgu. Na bankiecie był obecny również zastępca komisarza handlu zagranicznego wraz z członkami kolegium. W ostatnim dniu pobytu w Moskwie prezes delegacji p. Wierzbicki wydał obiad dla zarządu i dyrekcji sowpoltorgu. Wieczorem tegoż dnia na cześć delegacji odbyło się przyjęcie w poselstwie polskim. Opuściwszy Moskwę, prezes Wierzbicki z uznaniem podkreślił wyjątkową uprzejmość i gościnność, z jaką władze sowieckie odnosiły się do delegacji polskiej w czasie całego jej pobytu w granicach ZSRR.

Dwa strajki demonstracyjne
w Warszawie i w Zagłębiu Dąbrowskiem

(o) Warszawa, 19. 5. (Tel. wł.). Związki właścicieli doróżek samochodowych proklamowały wczoraj jednodniowy strajk demonstracyjny, pragnąc w ten sposób poprzeć swe żądania w sprawie nowelizacji ustawy o państwowym funduszu drogowym.

Strajk miał objąć nie tylko doróżki samochodowe i autobusy, lecz także samochody prywatne. Zastrajkowały jednakże jedynie doróżki samochodowe i części autobusów. Autobusy, które zjawily się na dworcu autobusowym, pod presją strajkujących musiały wrócić do garażów.

Celowość strajku znajduje się pod znakiem zapytania. Już w sobotę bowiem Ministerstwo Robót Publicznych stwierdziło, że wszystkie memorjały, domagające się nowelizacji ustawy o funduszu drogowym, zostały rozpatrzone, a interpelanci otrzymali odpowiedź, tak iż strajk nie zmieni w niczym stanowiska rządu w tej sprawie.

Strajk naraził właścicieli doróżek samochodowych i autobusów jedynie na poważne straty.

Wczoraj wybuchł jednodniowy strajk demonstracyjny również w Zagłębiu Dąbrowskiem. Strajkowali górnicy oraz obsługa techniczna kopalni, na znak protestu przeciw nowej umowie o placach.

Strajk miał przebiec spokojny, jedynie komuniści podburzali robotników do przedłużenia strajku.

Rada Naczelna rzemiosła
polskiego przy pracy

Warszawa, 19. 5. (PAT). W niedzielę, dnia 17 bm. odbył się w Warszawie zjazd rady naczelnej rzemiosła polskiego, na którym około 70 delegatów reprezentowało najważniejsze organizacje rzemieślnicze z całej Polski. Zjazd uchwalił w ostatecznej redakcji statut rady naczelnej oraz wezwał delegacje do opracowania formy organizacji poszczególnych rad wojewódz-

kich rzemiosła polskiego z uwzględnieniem warunków lokalnych. W obradach zjazdu wzięli udział delegaci poszczególnych dzielnic, jak G. Śląska, Poznań, Pomorze i województw wschodnich. W oświadczeniach delegaci zgodnic stwierdzili konieczność ogólnopolskiego zjednoczenia rzemiosła chrześcijańskiego.

Polska i Litwa przed trybunałem
sprawiedliwości międzynarod.

Haga, 19. 5. (PAT). Rządy polski i litewski wyznały swych przedstawicieli przy trybunale, którzy występować będą w sprawie przedłożonej trybunałowi kwestji avis consultativ przez Radę Ligi Narodów. Sprawa ta dotyczy komunikacji kolejowej pomiędzy Litwą a Polską na odcinku Landwarowo — Kajsjadorys.

Rząd polski wyznaczył do tej sprawy p. Mrozowski — przewodniczącego Sądu Najwyższego w Warszawie, rząd litewski zaś Siedzicki — ministra pełnomocnego w Berlinie, zaś jako doradcę prof. Mandelstona — członka instytutu prawa międzynarodowego i międzynarodowej akademii dyplomatycznej.

Niemcy klajpedzcy
skarżą się na Litwę

Kowno, 19. 5. (PAT). Jak podaje radiostacja kowieńska, przedstawiciele Niemiec złożyli Lidze Narodów w imieniu Niemców klajpedzkich skargę na rząd litewski, obejmującą trzy punkty: W pierwszym punkcie skarga domaga się autonomii sądownictwa klajpedzkiego, występując przeciw istnieniu wspólnego sądu najwyższego. Drugi punkt zarzuca naczelnemu prokuratorowi, że jest pod wpływem rządu litewskiego. Trzeci zaś punkt utrzymuje, że stan wojenny w kraju klajpedzkim jest faktem, łamiącym konwencję klajpedzką.

Komunikat litewski podkreśla, że wspomniana skarga wpłynęła nie od ludności niemieckiej w Klajpedzie, lecz od rządu niemieckiego, który obawia się wzrostu wpływów litewskich, chcąc wzmocnić wpływy swoje w tym kraju. Złożenie tej skargi — pismo komunikat — dowodzi, jak wielkie jarzmo włożyli na Litwę nasi dyplomaci, podpisując konwencję klajpedzką. Zniemczenie klajpedczyzny dokonuje się coraz to bardziej i rząd litewski nie ma sankeji, aby tym machinacjom się przeciwstawić.

Znów krwawe manifestacje
w Szwecji

Sztokholm, 19. 5. (PAT). W sobotę wieczorem w miejscowości Sundsval i Soederham doszło do starcia między manifestującymi robotnikami a policją. Aresztowano kilkanaście osób. Zorganizowano w związku z tem w szeregu miejscowości manifestacje protestacyjne, które odbyły się wszędzie w całkowitym spokoju. Jedynie w Sztokholmie doszło do drobnych starć po wiecu komunistycznym w dzielnicy robotniczej. Policja z łatwością rozprędziła manifestantów.

Chlubne porażki
Jędrzejewskiej w Paryżu

Paryż, 19. 5. (PAT). W czasie wczorajszych zawodów tenisowych w grze podwójnej pań para Anna Ready (Anglja) i Brethet (Francja) przeciwko parze Jędrzejewska (Polska) i Claude Anne (Francja) osiągnięto następujące wyniki 6:2, 4:6, 6:3. W grze podwójnej mieszanej w pierwszej turze Amary, Merlin (Francja) i Jędrzejewska, Kawaci (Japonja) osiągnięto wynik 4:6, 6:4, 6:1.

Konferencja zbożowa
w Londynie

Londyn, 19. 5. (PAT) W konferencji państw eksportujących pszenicę bierze udział delegacja polska, na czele której stoi dr. Rose, dyr. dep. roln. Min. Roln.

Delegaci nasi, bawiący jeszcze w Genewie, przybędą do Londynu dopiero w środę. Konferencja postanowiła obradować narazie bez udziału oficjalnych obserwatorów, odkładając zwolnienie publicznego posiedzenia do chwili, gdy w drodze prywatnej dyskusji wyjaśnione zostaną poszczególne zagadnienia na tyle, aby

je może omówić publicznie.

Londyn, 19. 5. (PAT). W londyńskiej konferencji zbożowej bierze udział około 40 delegatów z 11 państw, eksportujących zboże, w tej liczbie Rosja sowiecka. Celem konferencji jest rozpatrzenie anormalnej sytuacji w handlu zbożem, dzięki której zboże jest sprzedawane po cenie niższej, aniżeli koszt produkcji. Posiedzeniu inauguracyjnemu, które odbyło się dziś rano, przewodniczył senator Ferguson.

Czy za pobyt w więzieniu należą
się diety poselskie?

(o) Warszawa, 19. 5. (tel. wł.). B. poseł do Sejmu z ramienia Niezależnej Partii Chłopskiej Hołowacz, który wydany władzom sądowym, przesiadzał około roku w więzieniu, mimo że formalnie był posłem, po uwolnieniu z więzienia zażądał od biura sejmowego wypłacenia diet poselskich za ten czas. Biuro sejmowe odmówiło wypłacenia diet, uważając, iż nie jest zobowiązane do placenia za pobyt w więzieniu. Wo-

bec tego Hołowacz skierował sprawę na drogę sądową i skarży biuro Sejmu na razie o wypłacenie diet za 1 miesiąc. Chodzi mu bowiem o zasadnicze stwierdzenie, czy należą się diety poselskie za czas pobytu w więzieniu.

Wyrok, jaki zapadnie w tej sprawie, będzie dużej wagi dla politycznych i poselskich. Sprawę rozstrzygnie Sąd Okręgowy w Warszawie.

Poczwórne morderstwo
19-letniego parobka

Lwów, 19. 5. (PAT). 19-letni parobek z Juszkowic, Michał Mitijewicz, popełnił ubiegłej nocy poczwórne morderstwo.

Zbrodnia miała przebieg następujący: o godzinie 10-tej w nocy Mitijewicz udał się do domu swego szwagra Senia Hermana, gdzie po krótkiej burzliwej kłótni na temat działu gruntu dobył rewolweru i trzema strzałami położył szwagra trupem, a czwartym strzałem ciężko ranił siostrę swoją Marię, następnie udał się

on pociągiem do Horodyszcza Królewskiego, gdzie mieszkała 18-letnia Anna Somek, o której względy Mitijewicz się ubiegał. Zbrodniarz włamał się do mieszkanca, gdzie dwoma strzałami zabił śpiącą Annę Somek i opiekuna jej Tomaszewskiego Emanuela.

Odgłos strzałów zaalarmował okolicznych gospodarzy, którzy zawezwali policję. Rozpoznać go pościg za zbrodniarzem, który widząc, że zostanie ujęty popełnił samobójstwo.

Doniosły wynalazek
morski

Fin wynalazł sposób ratowania łodzi podwodnych

Helsinki, 19. 5. (PAT). Prasa donosi o dokonaniu wynalazku, który może mieć doniosłe znaczenie w służbie morskiej. Wynalazca dr. Paajauen z Helsinek skonstruował mianowicie aparat, przy użyciu którego możnaby bez względu na siłę ciśnienia wody ratować zatopioną łodzi podwodnej lub innych statków, dostarczając żywności, powietrza i t. d. Dzienniki stwierdzają, iż rzeczoznawcy wypowiadają się z najwyższym uznaniem o tym wynalazku, którego opatentowanie jest w toku.

Potworny zbrojeniec —
dygnitarz rumuński

Czerniowce, 19. 5. (PAT). Policja aresztowała przed kilku dniami naczelnika wydziału miejscowego dyrektoriatu ministerjalnego Gwi do Patak, zachowując jego nazwisko przez pewien czas w tajemnicy.

Patak oskarżony jest o dokonanie potwornych gwałtów na nieletnich dziewczętach. Jednocześnie aresztowano stręczycielkę Marię Stancel, emerytowaną urzędniczkę pocztową, która pod różnymi pozorami zwabiła nieletnie dziewczęta do lokalu, w którym urzędował Patak. Z pierwszostkowego śledztwa wynika, że ofiarą Pataka padło 18 dziewcząt w wieku od 7 do 14 lat. W dniu 15 b. m. sąd zatwierdził areszt Pataka.

Defraudacja w firmie
Hartwig w Poznaniu

Poznań, 19. 5. (PAT). W tych dniach w znanej firmie eksportowej Hartwig, Tow. Akc. wykryto poważną defraudację, popełnioną przez urzędnika tej firmy Apasaneja Gondę na sumę 15.000 zł. Okazało się, że defraudant Gonda jest Ukraińcem i nie ma obywatelstwa polskiego. Gonda został oddany w ręce władz sądowych.

Samobójstwo z powodu
niedopuszczenia do
matury

(o) Warszawa, 19. 5. (tel. wł.). Wczoraj popełnił samobójstwo 19-letni młodzieniec Zygmunt Błaszczyk. Do nieszczęśliwego kroku skłoniło młodego desperata niedopuszczenie do matury.

Statek tonie po zderzeniu...
z samolotem

Londyn, 19. 5. (PAT). Samolot, lecący nad jeziorem Neagh spadł wczoraj po południu na statek rybacki, zabijając dwóch rybaków. Statek rybacki zaczął tonąć. Na ratunek przybyła znajdująca się w pobliżu łódź ratownicza, która przyholowała tonący statek i wydobyła zwłoki zabitych rybaków.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki. Komunikaty 50 gr.
Dla ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersz m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 fen.
. . . 50 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe . . . 10 fen.
Przy sądowym śledzeniu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściciele są Sąd w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 7b
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Michał Stefan Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska Wł. Cieszyński,
Gdańsk Stodgąben 6
Redaktor odpowiad. na Wejherowo Wł. Grabowski Gdańska 4, tel. 64
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Cyprian Karpieński
Inowrocław ul. Toruńska 9.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Grobliowa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”,
„Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kujawski”
Członkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji . . . 3.— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3.40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3.96 zł
pod opaską . . . 4.50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2.50 gd przez chłopca . . . 2.30 zł
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7.— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
PRENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięczna w administracji 2.70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł
miesięcznie 3,09 zł